ANUL X No. 2904 — O singură ediție — LUNI 4 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei lunĭ
și se plătesc înainte:
Un an in țară 20 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șease lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase pagini

Asasinatul politic

Canovas, primul-ministru al Spanieĭ, cade lovit de gloanțele unuĭ anarhist italian și ast-fel sînt de zăpăcite spiritele că mulțĭ staŭ la îndoială să aprobe saŭ să dezaprobe acest act. Trecem prin niște timpurĭ tragice, în carĭ se discută atîtea probleme, și sînt atîtea contradicțiĭ în societatea actuală, că de multe orĭ cugetul rătăcește, pierde „balanța bunuluĭ simț.

Sînt uniĭ carĭ aprobă asasinatul ca o armă politică și fără de restricțiune: aceștia sînt anarhiștiĭ. Doctrina lor este sălbatică și face ca asupra-le să cadă oprobiul public. De viața unuĭ om nu atîrnă soarta omenireĭ și e nedrept ca asupra cutăreĭa persoane să cadă răspunderea uneĭ întregĭ stărĭ de lucrurĭ. Cînd Caserio a ucis pe Carnot, prezidentul republiceĭ franceze, fapta luĭ era pur și simplu și nebună și criminală. Prezidentul republiceĭ franceze nu era de loc răspunzător de starea de lucrurĭ actuală, și prin moartea luĭ nimica nu s'a îndreptat în Europa. Instituțiile aŭ rămas aceleașĭ, clasele aŭ rămas tot deosebite și capitalul sfărîmînd munca în mersul săŭ triumfător. E actul unuĭ nebun a lovi în individ, cînd așezămîntul trebuĭe de schimbat saŭ de distrus dacă e nevoĭe.

Dacă nu putem aproba aceste fapte într'o țară civilizată, cu joc constituțional bine echilibrat, asasinatul politic, dacă nu se justifică, se explică cel puțin, în acele state, în care ideea este încătușată, în care un singur om este vinovat de-o anume stare de lucrurĭ și în care orĭ-ce revoltă în potriva tiranieĭ este plătită cu spînzurătoarea. E explicabil de ce în Rusia, nihilismul, ca armă estremă, a fost nevoit să recurgă la omorul politic. Cînd țarul Alexandru al II-lea, la cererile drepte ale liberalismuluĭ rusesc, răspundea cu popularea Siberieĭ și cu moartea atîtor tinerĭ plinĭ de inimă și de inteligență, cînd singura cale de protestare este bomba, e natural ca la moarte să se răspundă tot prin moarte. E o stare de războĭŭ între stăpînire și popor și toate mijloacele sînt permise. O represalie aduce fatalminte alte represaliĭ.

Tot așa se întîmplă și în statele în carĭ regimul parlamentar este falșificat, în carĭ orĭ și ce încercare de emancipare este zadarnică. Poporul, masele adîncĭ ale mulțimeĭ nu pot să-șĭ arate pe cale legală revendicările, organizațiunile lor sînt prigonite, sînt desființate pe cale administrativă și orĭ și ce încercare de organizare a proletariatuluĭ e pedepsită aspru.

In aceste condițiunĭ sînt Italia și Spania. In acest din urmă stat lucrurile s'aŭ complicat cu o infamie din partea guvernuluĭ spaniol și în special a răpozatuluĭ Canovas. Arestațiĭ din ultimele comploturĭ anarhiste aŭ fost torturațĭ în închisoare în modul cel maĭ oribil, ca pe timpul închizițiuneĭ, cu mijloacele cele maĭ rafinate. Sînt teribile descrierile ce le face anarchistul spaniol Taride del Marmol. Ele îțĭ ridică părul de pe cap și te întrebĭ dacă trăeștĭ în Europa în secolul al XIX, orĭ dacă aĭ dinaintea ta o carte despre misterile închizițiuneĭ? Ceĭ găsițĭ vinovațĭ aŭ fost pedepsițĭ cu moartea. Ceĭ carĭ s'aŭ găsit inocențĭ aŭ rămas cu stigmatele torturilor pe corpul lor și în suflet cu ura în potriva *tiranuluĭ*.

Cînd dar anarhistul Golli a răzbunat pe tovarășiĭ săĭ schingiuițĭ, cînd fapta luĭ este maĭ mult un protest în numele umanitățeĭ, e greŭ să aruncĭ disprețul și ura asupra aceluĭa care s'a făcut răzbunătorul atîtor fapte grozave.

Nu maĭ este vorba aicĭ de anarchism și de anarhie. E pedepsirea uneĭ fiare selbatice și orĭ cît ar fi de reprobabil omorul, suprimarea omuluĭ, cînd acesta a devenit fiară, moartea luĭ e un act de dreptate socială.

Asasinarea luĭ Carnot a fost o crimă inutilă și dementă, suprimarea luĭ Canovas este un act al justițieĭ populare.

Const. Mille.

Slugĭ, măria ta!

Alaltăierĭ s'a inaugurat la Galațĭ digul în potriva inundațieĭ, dig care trebuĭa făcut de atîțĭa anĭ și care a trebuit, pentru ca să fie ridicat, să se aștepte nenorocirea ultimă. Nu ne vom ocupa de această inaugurare tardivă și funebră. Vom vorbi despre discursurile celor duoĭ miniștri, D-niĭ Dimitrie Sturdza și Ion Brătianu. Ambiĭ aŭ declarat că acest dig de apărare a Galaților se datorește „numaĭ regeluĭ", că el a „dat ordin" și că luĭ se datorește toată recunoștința.

Iată douĭ membri aĭ cabinetuluĭ, douĭ consilierĭ aĭ Coroaneĭ carĭ aŭ cinizmul să declare că eĭ nu însemnează absolut nimica și că totul vine de la rege, de la acel rege constituțional care nu se poate amesteca în afacerile statuluĭ, care, după pactul nostru fundamental, „domnește", dar nu „guvernează".

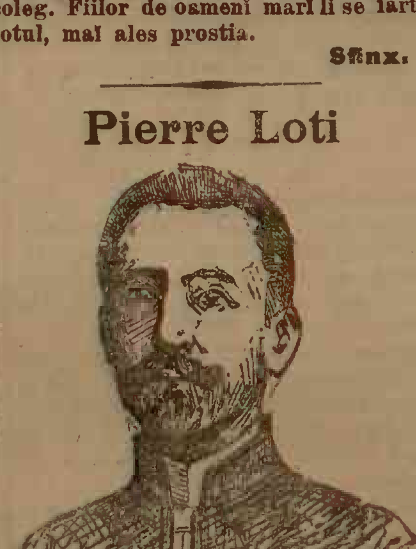
De astă dată însă miniștriĭ-slugĭ aĭ luĭ Carol, aŭ nemerit-o cam prost. Dacă regele face totul, dacă digul din Galațĭ se datorește luĭ — ca inițiativă bine înțeles, nu ca fondurĭ, — atuncĭ Carol a așteptat cam mult.

Putea să „ordone" și să facă aceste lucrărĭ înainte de inundațiĭ, nu după dezastru, după ce s'a sărăcit un întreg oraș și întreaga populațiune mărginașe. Dacă suveranul s'a deșteptat atît de tîrziŭ, e că dă dovadă de neglijență și laudele aduse de miniștriĭ săĭ devin un act de acuzare în potriva aceluĭa care a monopolizat totul, dar care este incapabil să ducă la bun sfîrșit această sarcină colosală, de a guverna el singur o țară întreagă.

Cît despre slugărnicia celor douĭ miniștri ce să maĭ zicem? Pe „ignobilul" îl cunoaștem fie-care. Cît despre tînărul ministru de lucrărĭ publice, are o circumstanță atenuantă: e fiŭ de om mare și decĭ are dreptul să fie și prost și să imiteze și pe ignobilul săŭ coleg. Fiilor de oamenĭ marĭ li se iartă totul, maĭ ales prostia.

Sfinx.

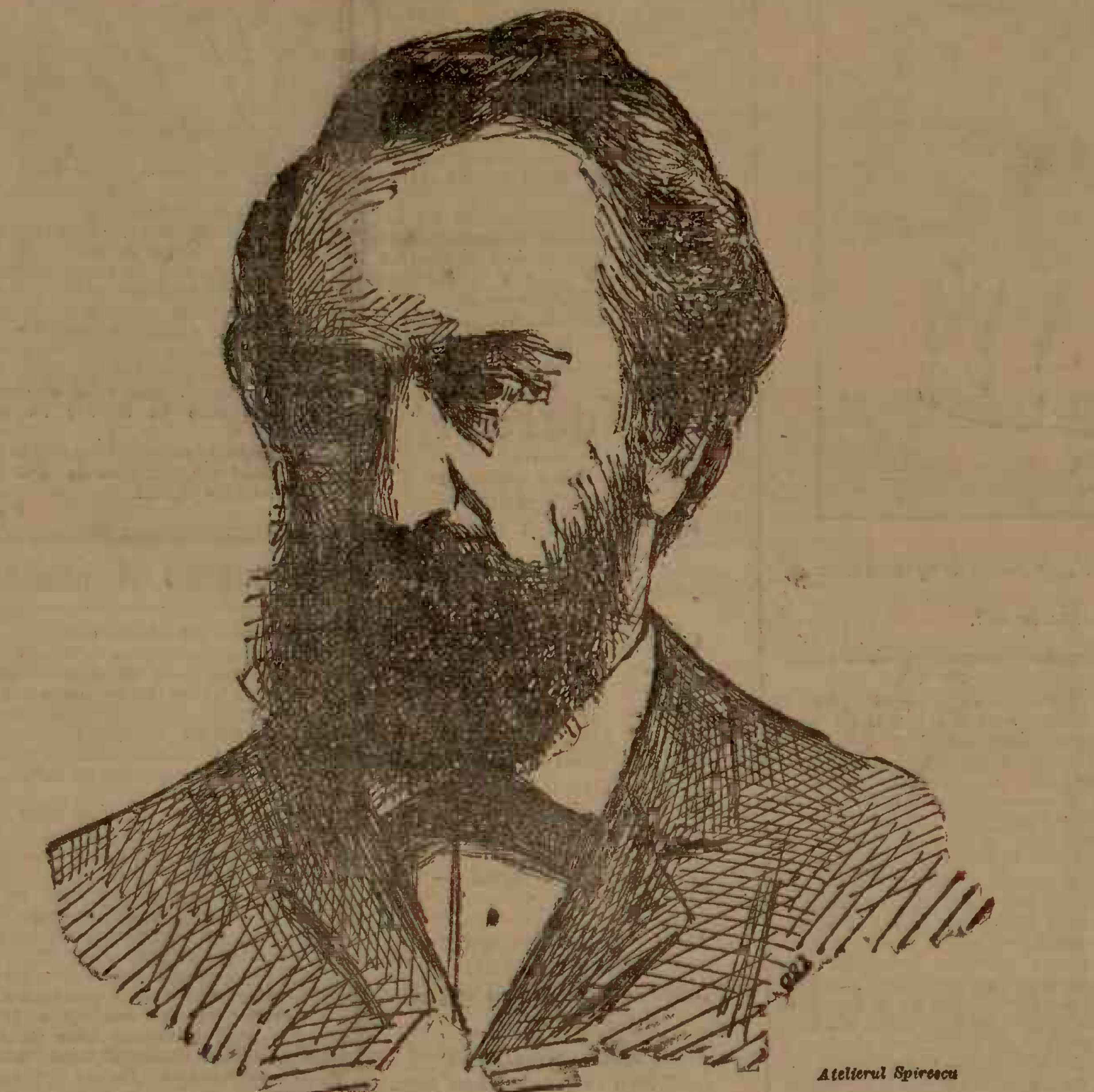
Pierre Loti

Ofițer de marină și academician, romancierul exotic al țărilor îndepărtate. S'a făcut cunoscut prin romanul săŭ Les pecheurs d'Islande.

A scris între altele: Le mariage de Loti; Mon frerè Yves; Madame Chrisantheme, Propos d'Exil, Le Roman d'un enfant; Fantomes d'Orient.

Pierre Loti *are un puternic talent de descriere și o sinceritate literară. Stilul îĭ este prea manierat, prea monoton. Loti n'a putut să se ridice de asupra valoareĭ voluminuluĭ căruĭa îĭ se datorește renumele:* Pecheurs d'Islande.

Atelierul Spirescu

D-rul KREMNITZ
(După ultima sa fotografie)

CULISELE POLITICE

Speranța D-luĭ Sturdza

Am spus deja, și toată lumea credem că o vede, situația D-luĭ Dim. Sturdza este foarte rea.

In partid șĭ-a pĭerdut creditul cu totul și nu i-aŭ maĭ rămas de cît numaĭ cîțĭ-va devotațĭ, dar și aceștia fără nicĭ o nădejde că D. Sturdza va putea reuși să se maĭ mențĭe le putere de la Noembrie înainte.

Situația financiară

Ceea-ce îĭ desperează maĭ mult pe guvernamentalĭ este situația financiară.

D. Gogu Cantacuzino a declarat deja că fără nouĭ impozite nu se maĭ poate merge maĭ departe. Care va să zică, guvernul va fi nevoit să vie în fața Camerelor cu proĭecte de legĭ relative la nouĭ impozite.

Da. Dar să știe că nicĭ o chestie nu produce maĭ ușor marĭ agitațiĭ în țară la noĭ ca impozitele.

Prin urmare, asemenea proecte de legĭ nu le poate propune de cît un guvern tare, cu autoritate și prestigiŭ în țară.

Cînd are autoritate și prestigiŭ un guvern? Natural că atuncĭ cînd în public e convingerea că acest guvern are încă multă viață și cînd purtarea luĭ de pînă atuncĭ a dovedit că e un guvern capabil și patriotic.

Or, guvernul D-luĭ Sturdza este tocmaĭ în situația contrară.

Protecția străină

Și D. Sturdza vede situația tot astfel, dar D-sa are o speranță. Primul ministru se bizuește mult pe relațiunile ce are în străinătate, pe amicița ce crede că are cu D-niĭ Goluchowski și Büllow.

Sturdziști, intimĭ aĭ primuluĭ-ministru, afirmă că aceasta le-a spus că D. Büllow ar fi declarat regeluĭ că are toată încrederea în D. Sturdza și că d-sa e considerat în Germania ca singurul bărbat politic romîn, partizan sincer și devotat al politiceĭ Germanieĭ.

D. Sturdza speră că de la Berlin și Viena se vor face presiunĭ pentru menținerea d-sale la guvern.

Ministru de externe

Regele, spun Sturdziștiĭ, nicĭ nu poate să admită formarea unuĭ minister liberal fără D. Sturdza, de oare ce în partid nu e altă persoană care să poată lua portofoliul externelor.

Cînd D. Stătescu saŭ D. Aurelian vor cere să formeze guvernul, prima întrebare, ce li se va pune, va fi:

— Care vă este ministrul de externe?

D. Stătescu? D-sa a fost ministru de externe cînd trăia Ion Brătianu și-l conducea.

D. Stoicescu? Pe D-sa l'a condus D. Sturdza.

Și cu această chestie nu se glumește, de oare ce ea interesează în primul loc puterile cu carĭ sîntem în alianță.

Capitularea

De acea Aurelianiștiĭ, după părerea pe care o afișează Sturdziștiĭ, nu vor fi în stare să formeze un minister; și eĭ saŭ se vor supune D-luĭ Sturdza și îĭ vor da concursul, rămînînd ca maĭ tîrziŭ să se facă o remaniare ministerială, saŭ dacă vor împedica pe D. Sturdza să lucreze, întreg partidul se va retrage.

Rep.

Criza din Bulgaria

Ruptura între Austro-Ungaria și Bulgaria este un fapt îndeplinit.

Reprezentantul Austro Ungarieĭ la Sofia îșĭ a recerut pașapoartele și în momentul cînd scrim aceste rîndurĭ el este deja pe drum spre Viena.

„Monitorul oficial" din Viena publică textul congediuluĭ ministruluĭ austro-ungar, în care se spune clar că reprezentantul imperiuluĭ părăsește Bulgaria „din cauza atitudineĭ trufașe a D-luĭ Stoiloff față de guvernul austro-ungar."

In Sofia avem dar o repetare a evenimentelor din 1887. Și atuncĭ un reprezentant al uneĭ marĭ puterĭ europene a plecat în congediu ilimitat, și atuncĭ cauza acestuĭ conflict diplomatic a fost atitudinea trufașă a primuluĭ ministru bulgar.

Evenimentele sînt dar aceleașĭ, numaĭ persoanele s'aŭ schimbat. Atuncĭ marea putere supărată era Rusia, ĭar primul ministru trufaș decedatul Stambuloff; astăzĭ într'o parte stă Austro Ungaria, ĭar în alta d-rul Stoiloff.

*

Consecințele evenimentelor din 1887 le cunoaștem: ele aŭ fost zece anĭ de turburărĭ pentru Bulgaria.

Evenimentele de astăzĭ avea-vor oare aceleașĭ consecințe? Iată o întrebare care necesită o analiză maĭ amănunțită.

Intr'adevăr evenimentele diplomatice de astăzĭ din Bulgaria seamănă perfect cu cele din 1887, numaĭ cauzele evenimentelor de atuncĭ sînt cu totul diferite de cele de astăzĭ, așa că consecințele evenimentelor de astăzĭ vor fi în mare parte altele de cît cele din 1887.

Atuncĭ Bulgariĭ se găseaŭ în urma detronăreĭ prințuluĭ Battenberg provocată de intrigile Rusieĭ, ĭar reprezentantul Rusieĭ, generalul Caulbars, făces agitațiĭ rusofile în mod oficial, căutînd să împedice alegerea prințuluĭ Ferdinand ca domn al Bulgarieĭ.

Marele bulgar Stambuloff se ridică atuncĭ cu mîndrie în fața Rusieĭ și sili pe reprezentantul acestuĭ stat să părăsească Bulgaria. Intre ambele state se declară războĭul diplomatic care a durat zece anĭ, dar atitudinea impunătoare și sinceră a luĭ Stambuloff îĭ atrase simpatiile întregeĭ Europe și chĭar respectul Rusieĭ.

Cu totul alt-fel astă-zĭ Austro-Ungaria se ține cu desăvîrșire pasivă față de politica ruso-filă ale Bulgarieĭ, reprezentanțiĭ eĭ nu se amestecă în afacerile interne a principatuluĭ dunărean, și totușĭ D. dr. Stoiloff găsește cu cale să calomnieze pe ascuns într'un interview la Berlin—pe împăratul Austro-Ungarieĭ, ordonă ziaruluĭ săŭ „Mir" să compare pe împărat cu asasinul Boitcef, și cînd guvernul austro-ungar îĭ pune mîna în gît cerîndu'ĭ explicațiunĭ, începe prin a cere scuze promite dezmințirĭ dar ca un laș o dată plecat din Viena uită a-'șĭ ține promisiunea.

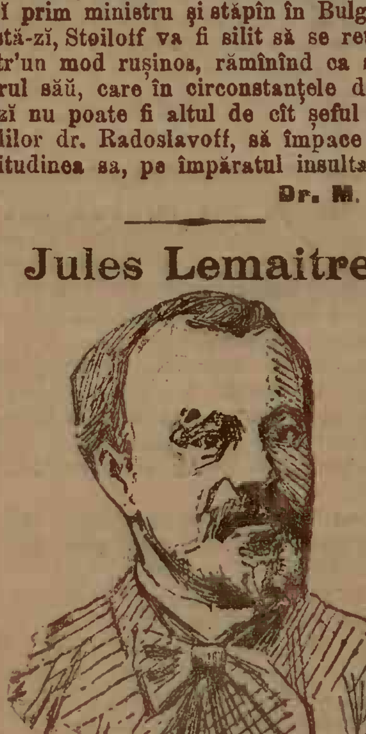
La 1887 generalul Caulbars a plecat din Bulgaria în rîsetele energiculuĭ Stambuloff. Baronul Call însă pleacă astă-zĭ urmat de plînsetele și scuzele miculuĭ. Stoilloff.

Ce deosebire între atuncĭ și astă-zĭ, ce contrast între Stambuloff și Stoiloff! Unul mîndru și sigur pe puterea sa, cel-l'alt intrigant și lingușitor cînd se vede prins cu minciuna.

Atuncĭ, Stambuloff a rămas încă opt anĭ prim ministru și stăpîn în Bulgaria. Astă-zĭ, Stoiloff va fi silit să se retragă într'un mod rușinos, rămînînd ca succesorul săŭ, care în circonstanțele de astăzĭ nu poate fi altul de cît șeful liberalilor dr. Radoslavoff, să împace prin atitudinea sa, pe împăratul insultat.

Dr. M. V.

Jules Lemaitre

Unul din ceĭ maĭ marĭ criticĭ francezĭ, și unul din autoriĭ dramaticĭ gustațĭ aĭ publiculuĭ parizian. S'a născut în 1833 și a început studiile maĭ întîiŭ la seminar. A trecut cu succes școala normală și a fost profesor în diferite școlĭ și facultățĭ. In 1884 părăsi universitatea pentru a se consacra ziaristiceĭ literare și criticeĭ teatrale. A scris la Revue Bleue, *la* Le Temps, *la* Journal des Debats, *etc. In 1895 a fost ales membru al Academieĭ franceze.*

Ca autor dramatic Jules Lemaître ne-a dat: Revolté, Le deputé Leveau, Mariage Blanc, Flipote, Les Rois, L'Age dificile; le Pardon *și la* Bonne Helène.

Criticele sale Les Contemporains *aŭ făcut mult zgomot și sînt un model de finețâ, de spirit, de adîncime de cugetare. In special critica făcută luĭ Georges Ohnet a făcut mare impresiune.*

Actualmente scrie la Le Figaro.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din țară

O gravură reușită.

Drapelul de erĭ are pe pagina I-a o gravură sub care citim: Marea Neagră la Constanța.

In adevăr gravura e atît de neagră în cît nimenĭ n'ar putea-o confunda cu Marea Roșie și încă maĭ puțin cu Marea Albă.

Regele și iar regele.

Cu ocazia inaugurăreĭ diguluĭ de la Galațĭ, amîndoĭ miniștri, carĭ aŭ vorbit, aŭ afirmat că facerea diguluĭ se datorește inițiativeĭ regeluĭ.

Dacă regele a făcut pînă și acest lucru, atuncĭ miniștrilor ce li se poate atribui?

Neapărat că lor nu li se maĭ poate atribui de cît inundațiile.

D. Gogu Cantacuzino, ministrul de finanțe, a bine-voit să telegrafieze la Galațĭ cum că va scuti de birul pe 3 lunĭ pe toate victimele înecuĭuĭ.

Nu e vorba, această generozitate este fără pereche, dar întrebăm: Gogu este un vice-rege în țara aceasta, ca să dea asemenea decrete?

Noĭ socoteam că asemenea hotărîrĭ se iaŭ în consiliul de miniștri, cînd colo vedem că Gogu singur are monopolul iradelelor.

Idealul politic al Cinematografuluĭ *începe să se realizeze.*

Din Constanța se scrie că ajutorii de primar Ionescu-Muscă și Melisianu-Cinzec, aŭ provocat un mare scandal la băile de mare.

Melisiano, ca un bărbat sincer ce este, a crezut de cuviință să apară în public fără marcă la părțile unde Kefere poartă cataramă. De aci neînțelegere cu personalul băilor și scandal.

Ionescu-Muscă, solidar cum este din naturelul săŭ, a început să bîzîe și să-șĭ susție colegul.

In sfîrșit, lucrurile nu s'aŭ potolit de cît grație intervențieĭ prefectuluĭ Luca Ionescu.

Ceea-ce dovedește că bună idee a avut D. Ferikide cînd l-a ales pe D-sa pentru împăcarea spiritelor în Dobrogea.

Din străinătate

Romîniĭ sînt la ordinea zileĭ pretutindenĭ. La expediția de la polul sud, care a plecat zilele acestea din Anvers, compatriotul nostru Racoviță ĭa parte însărcinat cu partea științelor zoologice. Despre D. Racoviță am vorbit de maĭ multe orĭ pe larg.

In congresul extra-parlamentar al păceĭ ce se ține la Bruxelles, mulțĭ deputațĭ și senatorĭ romînĭ iaŭ parte. Intre alțiĭ D. Petre Grădișteanu ia parte la lucrările congresuluĭ și ziarul bruxelez Le Petit Bleu *dă chipul simpaticuluĭ senator. Tot la Bruxelles a fost congresul asociațiuneĭ contra accidentelor munceĭ, la care a luat parte și poetul Vlahuță ca trimis al guvernuluĭ romîn.*

Sultanul a oferit luĭ Edhem-Pașa o sabie care este un adevărat juvaer. Mănerul este împodobit cu pietre prețioase, briliante și diamante și teaca săbieĭ ornată cu rubinurĭ și smaralde. Aceasta armă costă 100,000 de leĭ. Cutia numaĭ, care este în mătase roșie și verde, cu colțurĭ în aur costă 12,000 de leĭ. Pe capac e încrestată țifra sultanuluĭ, — în aur masiv.

Cu ocaziunea expozițiuneĭ din Bruxelles s'a ținut și un congres al ligeĭ feministe. La el a luat parte toate militantele feminismuluĭ din toate țările. Aŭ fost reprezentate Belgia, Franța, Germania, Italia, Holanda, Romînia, Rusia etc. etc. S'aŭ cercetat o mulțime de cestiunĭ importante și practice, și discuțiunele serioase ale congresuluĭ sunt o dovadă că mișcarea feministă a reușit să iasă din perioada declamațiunilor.

Nota veselă

La facultatea de Medicină.

Profesorul. *Ce facĭ D-ta cînd circulația este întreruptă?*

Studentul. *Chem gardistul să o restabilească.*

*

In biuroul unuĭ avocat.

Amicul. *D-na care ese de la tine e clienta ta?*

Avocatul. *Nu, eŭ sînt clientul D-neĭ.*

CHESTIA ZILEI

. . . *Dar te asigur de sentimentele mele, de toată dragostea mea... sînt capabil de orĭ și ce.*

. . . *Afară ca să-mĭ daĭ banĭ să mă duc la băĭ.*

IMPRESIUNI și PALAVRE

Petrecerĭ bucureștene

Nu știŭ cine-ĭ istoricul glumeț care s'a apucat și a zis că Bucureștiĭ însemnează orașul bucurieĭ, al veselieĭ. O fi poate și aceasta, dar această veselie nu este de om inteligent. E poate veselia chefurilor de la zalhana, e petrecerea în timpul mustuluĭ, e chipul trist de a se înveseli poporul lîngă oala cu vin și la auzul unuĭ cobzar care-țĭ cîntă lungĭ și întristate cîntece de „inimă albastă“.

O fi veselĭ Bucureștiĭ, pentru că sînt cîte-va grădinĭ discrete în carĭ tinerĭ și bătrînĭ fac chefurĭ carĭ se isprăvesc cu durerĭ de cap teribile, cu plihtisul obișnuințeĭ, chefurĭ carĭ înveselesc numaĭ pe aceĭa a cărora simțurĭ sînt atrofiate. Pe mine însă un chef mă face trist. Aceleașĭ femeĭ fără de spirit, aceleașĭ glume despuiate de rușine, aceleașĭ scene carĭ pot tenta pe școlarĭ, dar carĭ pe mine mă lasă rece, aceeașĭ lăutarĭ și aceleașĭ cîntece.

Și dacă mergem maĭ sus, în alt ordin de ideĭ, al petrecerilor intelectuale, ĭarnă tot maĭ avem teatru, maĭ sînt concerte, operă, operetă, trupe cu stele de mîna întîĭ. Serile pot fi ucise în chip maĭ mult saŭ maĭ puțin inteligent.

Dar vara? vara desigur bucureșteanul, care are nefericirea să rămînă în Capitală, este de plîns. Toată petrecerea se rezumă în șosea, șoseaua pe care o infectează pe de o parte mirosurile fabriceĭ de petrol, ĭar pe de altă parte gunoaĭele arse din împrejurimile Capitaleĭ, șoseaua cu aceeașĭ muscalĭ obraznicĭ, cu aceleașĭ femeĭ spoite carĭ caută pe amantul nopțeĭ, cu aceeașĭ tinerĭ carĭ aŭ iluziunea de a găsi pe vergura idealuluĭ lor în lumea aceasta a un pol saŭ doĭ noaptea, șoseaua în sfîrșit care începe de la Capul Poduluĭ și se isprăvește la Velodrom, șoseaua anemic iluminată de o sărăcăcioasă electricitate.

...Și apoĭ vin grădinele. Cînd zicem „grădină“, trebuĭe să înțelegem maĭ în tot-d'a-una o curte plantată cu douĭ treĭ salcîmĭ saŭ castanĭ rebegițĭ, cu o scenă saŭ estradă primitivă pe care saŭ lăutariĭ cîntă saŭ cîte-va nemțoaice de prin Belgia și cîte-va pariziane din Viena, debitează ineptiĭ fără de gust și pentru a se chiema „fin de siècle“ ridică piciorul acoperit de pantalonĭ maĭ mult saŭ maĭ puținĭ dubioșĭ. Consumațiile sînt otrăvitoare, praful te face să strănuțĭ, putoarea, stăpîna Capitaleĭ, domnește și aicĭ, chelneriĭ strigă „vine“ și nu maĭ vin saŭ cînd sosesc se face de multe orĭ bătaie între eĭ și Onor. P. T. public.

...Și maĭ încolo... nimic. Nicĭ o împrejurime la depărtare de un ceas în care să poțĭ gusta răcoreala săreĭ, în care să ascultĭ o muzică bună, să poțĭ bea un pahar de lapte veritabil. Dincolo de șosea este pustiul și chiar dacă ar fi, două saŭ treĭ ore de o inocentă petrecere, te-ar costa tot atîta cît drumul la Brașov de pildă...

Și cu toate acestea, BucureșteniĭIoamenĭ pașnicĭ și răbdătorĭ, umplu grădinele, beaŭ bere încălzită și înghețatele în formă de zăpadă, sînt călcațĭ pe picioare, ascultă ineptiile „chantanturilor“ în plin aĭer, și fie-care așteaptă ĭarna ca să petreacă și ca cel puțin în acest anotimp să aĭbă gloria de a spune că cetatea luĭ Bucur, nu poate să fie de cît orașul veselieĭ.

Chițibuș.

CRONICA

Interlaken, 27 Iulie.

De ce nu scrim?

Citesc că președintele republiceĭ franceze ar fi ținut un discurs în cursul călătorieĭ ce face acum, și că în acest discurs a sfătuit pe tinerime să călătorească pentru ca să se instruĭască în chip experimental.

Călătoriile—e neîndoĭos—că te învață multe; vezĭ și comparĭ, judecĭ și cîștigĭ; nu'țĭ trebuĭe de cît ochĭ să aĭ să vezĭ și urechĭ să auzĭ.

Romînul călătorește mult în străinătate. Vara, la sfîrșitul luĭ Iunie, ceĭ de la poliție nu maĭ pot prididi cu darea pașa-porturilor, dar băgațĭ de seamă: dintr'atîtea miĭ de călătorĭ cu ce se aleg ceĭ carĭ nu aŭ putut călători?

Ce le aduc, ce le spun din cele ce aŭ văzut, ce îĭ învață să facă ca în străinătate unde oamenĭ știŭ atîtea lucrurĭ frumoase și practice?

Nimic.

E uĭmitor și întristrtor să vezĭ că din atîta lume inteligentă, capabilă, nu se găsesc maĭ de loc — ba chĭar de loc — oamenĭ carĭ să scrie, să spuĭe, ce aŭ văzut, să vîre în capul celor-l'alțĭ unele obiceĭurĭ bune, unele lucrurĭ practice.

Poate că nu l'ar asculta nimenĭ pe cel care ar scri dar în sfîrșit... s'ar vedea că a fost impresionat de ceva și că 'șĭ-a făcut o datorie să împărtășească și altora ce a văzut.

Noĭ de pe la gazetele zilnice, în scurtele bucățĭ ce ne e dat a scri, nu putem de cît atinge ce vedem cînd avem fericirea de plecăm prin străinătate, dar s'ar putea scri de acele memoriĭ de călătorie carĭ să fie publicate în cărțĭ saŭ reviste și carĭ să formeze un corp întreg și folositor. Ce literatură de călătoriĭ bogată aŭ cele-l'alte națiunĭ!

La noĭ de ce nu scrie nimenĭ?

Adevărul e că n'avem unde publicá, căcĭ n'avem reviste. N'avem cititorĭ pentru ca să ne muncim a scri și să cheltuim a tipări cărțĭ, ĭar subvențiile fățișe saŭ pe sub mînă nu aŭ obiceiŭ a cădea în mîĭnilor celor carĭ ar putea folosi. Ele se duc la indiviziĭ carĭ știŭ să facă maĭ bine alte treburĭ, la samsariĭ scriitorĭ de biografiĭ pe atît de mincinoase, pe cît de prost scrise, la jivinele literare ce știŭ și aŭ vreme și caracter a lingueși. La noĭ se trimit, spre pildă, să culeagă basme, streinĭ carĭ nicĭ nu știŭ romînește...

Și, la dreptul vorbind, dacă nu e încurajare de nicăerĭ, nicĭ morală nicĭ materială, la ce să te maĭ munceștĭ?

Starea însă e tristă și păgubitoare. Pe cînd toate națiunile — pînă la cele maĭ micĭ—înaintează, noĭ stăm pe loc.

Radu Prelea.

Idealurĭ

„Istovitu-mĭ-am comoara
De voință și puterĭ,
Dar cum cereĭ îĭ dă para
Mlădierĭ

„Ast-fel te-am știut înfrînge
Artă care ne doborĭ, —
Cu dorința. Am pus sînge
In culorĭ;

„Mĭ-am ars geniul și simțirea
Pe altarul unuĭ vis,
Dar în raza-ĭ—nemurirea
Mĭ-a surîs...“

Și cînd gata fu tabloul
Toată lumea a gemut:
„Nevăzut—suna ecoul —
Nevăzut!...“

Mulți veniră, ca nisipul, —
Năvălea mulțimea—val
Admirînd cu lacrimĭ chipul
Ieĭ, genial.

Și-aŭ vroit cumpărătoriĭ
Să-ĭ dea aur, după plac.
Maĭstrul însă, plin de gloriĭ
Și sărac

Darnic luĭ întinsa mînă
O respinse cu dispreț;
„Chipul zugrăvit mĭ-e zînă, —
N'are preț...“

Merse'n templul mîndreĭ fete
Milionul rușinat:
Sclipitor în preajma-ĭ stete —
Și-a 'ngăimat:

„Fiĭ a mea și-atuncĭ—stăpîna
Peste aur veĭ fi tu...“
Omul nu l'a vrut,—dar zîna
Se vîndu...

A. Steuerman.

Inmormîntarea luĭ Canovas

Madrid, 2 August.—Executarea asasinuluĭ Angiolitti va avea loc probabil Marțĭ saŭ Mercurĭ.

Madrid, 2 August. — Inmormîntarea solemnă a D-luĭ Canovas s'a făcut erĭ dupa amează. Gardul era format de trupe pe drumul cortegiuluĭ. Mulțimea era imensă. S'aŭ depus peste 1000 de coroane.

In azistență se remarcaŭ reprezentanțiĭ Regineĭ, guvernuluĭ, toțĭ șefiĭ opozițieĭ, toțĭ diplomațiĭ și numeroase delegațiunĭ. Toată garnizoana a defilat pe dinaintea cosciuguluĭ.

Un bucureștean pe zi

Notara

Costache Notara a rămas după moartea luĭ Manolescu, singurul artist de mîna întîĭa al Teatruluĭ Național.

Dotat cu mult talent și cu un temperament artistic de prima ordine, el a avut nefericirea de a se naște în țara romînească în care trebuĭe să joace de toate și dramă și comedie și să creeze cîte două-zecĭ rolurĭ pe stagiune.

A creat totușĭ rolurĭ carĭ vor rămîne: după umila mea părere, *Ion* din *Năpastea* luĭ Carageali este rolul în care s'a întrecut și care în adevăr îțĭ dădea fiorĭ.

Prieten bun, camarad fără de invidie, Notara maĭ are calitatea de a fi și un fin cunoscător literar.

Per.

Invențiunĭ și noutățĭ

Indicator al stațiunilor. — Toțĭ știm ce grije aŭ mulțĭ călătorĭ cînd merg cu trenul ca să nu treacă de stațiunea la care voesc să se oprească. La noĭ încă încurcăturile se întîmplă maĭ rar, din cauză că circulația este mult maĭ mică și stațiunile rare. In alte țărĭ însă aceasta este o chestie care preocupă mult lumea.

De aceea s'a și căutat de mult să se găsească un mijloc pentru a se înlătura acest inconvenient al călătoriilor pe C. F.

Așa, la expoziția din 1889 se instalase la trenul Decauville, care funcționa acolo, un mic aparat cu ajutorul căruĭa îndată ce pleca trenul din o stație, apărea la vagon un carton pe care era scris numele stațieĭ următoare.

Acum o companie engleză ‚a introdus un aparat anolog care conzistă dintr'un tablou indicator fixat la ușa tuturor vagoanelor. Indată ce trenul pornește dintr'o stație, frînarul, manevrînd o manivelă, face să se schimbe cartonul de la indicator și apare cartonul cu numele stațieĭ următoare.

Un inginer scoțian, John Findlay, a prefecționat acest indicator făcîndu'l automatic. După sistemul D-sale se află în fie-care vagon un cadran cu două ace, carĭ sînt puse în raport printr'o mișcare de orlogerie, cu o bară elastică care se scoboară sub vagon ast-fel ca să poată întîlni niște bare ce sînt fixate pe șine la intrarea fie-căreĭ stațiĭ.

Indată ce se ating cele două bare se produce o mișcare de basculă și acele de la cadran înaintează trecînd în despărțitura următoare a cadranuluĭ. Despărțiturile cadranuluĭ corespund cu despățiturile unuĭ tablou care dă seria stațiilor și a distanțelor de pe linie.

Ast-fel călătoriĭ sînt informațĭ în tot momentul asupra punctuluĭ în care se află, a vitezeĭ cu care merge trenul etc.

Dar și acest sistem a maĭ fost perfecționat și acum se experimentează pe linia de la Aberdeen la Pertha.

*

Explozie provocată de trăznet. — *L'Electricien* spune că la șase Iunie trecut trăznetul căzînd într'o pulberărie de la Stephanskirchen (Germania) a făcut să sară în aer 100 chintale de praf de pușcă.

Un-spre-zece clădirĭ aŭ fost distruse, arborĭ bătrînĭ aŭ fost desrădăcinațĭ. La Rosenheim, care e la două ore de pulberărie, și la Stephanskirchen, care e la doĭ kilometri, ușele și ferestrele aŭ fost deschise și sfărîmate de zguduitură.

*

Accident aeronautic. — In Iunie trecut, celebrul aeronaut, Woelfert, însoțit de mecanicul Knabe făcea la Berlin, o ascensiune de încercare cu un balon dirigiabil, plecînd de la Tempelhof.

Balonul fusese umflat la stațiunea aerostatică; ajunsese la o înălțime de aproape 1000 metri cînd se produse o puternică detunătură. In același moment balonul se aprinse, nacela se desprinse și se precipită la pămînt cu o viteză vertiginoasă. Nu s'aŭ găsit de cît două cadavre oribil arse. Se crede că motorul cu benzină făcuse explozie și ast-fel s'a produs catastrofa.

ZNOAVE

Am voĭe?

Un țigan ce făcuse, ce dresese, spărsese o casă și furase niște banĭ.

A fugit, el, a cheltuit banĭ, dar maĭ pe urmă tot l-aŭ prins.

Dacă l-aŭ prins l-aŭ închis pînă să-l judece.

Veni vremea judecățiĭ.

Țiganul sta în fața judecătorilor, dar de la o vreme își aruncă ochiĭ într'un colț și nu și-ĭ maĭ luă de-acolo de fel.

Il maĭ întrebă președintele cîte ceva, răspundea, dar cînd isprăvea iar își arunca ochiĭ în colț.

In sfîrșit se isprăvi judecata.

Țiganul fusese osîndit la un an de închisoare.

Președintele îĭ spuse că l-a osîndit. Ii zise:

— Aĭ auzit, țigane?... Eștĭ osîndit la un an de închisoare.

Țiganul răspunse neluîndu-șĭ ochiĭ din colț unde îĭ ținea de cînd începuse judecata:

— Bine, măria ta, bine, dar am voie să iaŭ mucul ăla de țigară de colo din colț?

*

Ungurul la băĭ

Se duse un Ungur la băĭ, căcĭ se bolnăvise de slănină multă ce mîncase.

Acolo îĭ dăduse doctorul să bea cîte treĭ pahare dintr'o apă pe zi, și apa era urîtă cu foc la gust.

Care bea se strîmba de gîndeaĭ că ce era aia.

Bea el așa de multe zile.

Intr'o zi intră în vorbă cu un Romîn pe care îl dusese și pe el, păcatele pe acolo.

Din vorbă în vorbă, maĭ de boală, maĭ de scumpete, maĭ de bucate... ca omul, știĭ... ajunseră să vorbească și de apa aĭa urîtă din care beaŭ și Romînul și Ungurul.

Romînul:

— Urîtă e, frate! Ițĭ face o greață și e amară de, de!...

— Urît a drache, zise ungurul.

— Cînd e paharul întîĭ,... apoĭ s'a dus pomina! Alelalte maĭ merg, după ce te învețĭ...

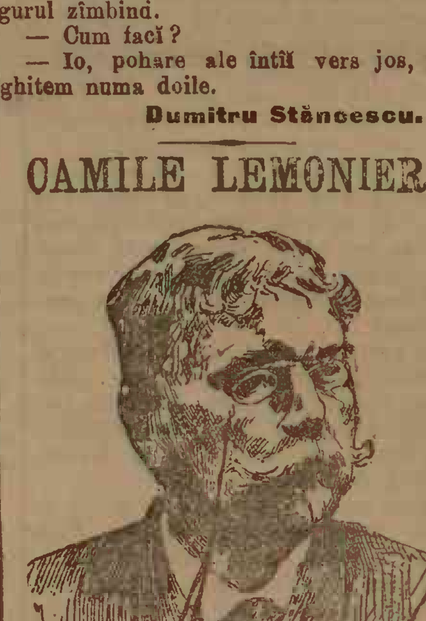
— No, che io fac bine, răspunse ungurul zîmbind.

— Cum facĭ?

— Io, pohare ale întîĭ vers jos, și ghitem numa doile.

Dumitru Stăncescu.

CAMILE LEMONIER

Cel maĭ talentat romancier belgian care a putut pătrunde în Franța unde are un mare succes ca autor naturalist și critic de artă.

A scris: Charniers, *descrierea bătălieĭ de la Sedan,* Un mâle, Concubins, Hysterique, Happe-Chaire, Madame Lupar *și în sfîrșit* L'Homme en amour, *ultima sa scriere.*

Camile Lemonier este născut în 1835 și este foarte bine apreciat în Belgia, căreĭa distinsul artist ĭ-a consacrat o parte bună din scrierile sale, maĭ ales asupra Flandreĭ.

ANATOLE FRANCE

Fiul unuĭ antiquar din Paris, a debutat maĭ întîĭŭ în ziaristică colaborînd la diferitele ziare și reviste ca Vie litteraire, Le Glôbe, Les Debats, Le Journal offiiciel, Le Temps, *unde a înlocuit pe Jules Claretie.*

A scris Poemes dorés, Les noces, Corinthiénes, Thaïs, Le crime de Sylvestre Bonard, Balthazar, la Rotisserie de la Reine Pédauque, Le lys rouge, *etc.*

A fost ales în 1896 membru al Academieĭ franceze *succedînd luĭ Ferdinand Lesseps.*

CHARLES MONSELET

FLAGRANT DELICT

...Și cum luĭ îĭ ajunsese pe la urechĭ și chiar pînă d'asupra, că femeĭa sa avea un amant, Domnul Malorné se decise a se duce să găsească pe comisarul de poliție din arondismentul săŭ, care era în același timp un vechiŭ condiscipul de la liceul Saint-Louis.

— Ce motiv te aduce la mine, scumpul meŭ Malorné? zise funcționarul.

— Nu viŭ la tine, scumpul meŭ condiscipul, reluă Malorné; viŭ la biuroul tăŭ.

— Ce aer solemn! zise comisarul.

— Solemn! nu găseștĭ prea mult? adăogă întristat.

— Ah! d-zeul meŭ! explică-te maĭ iute!

D. Malorné scoase un suspin profund:

— Nu tăgăduĭeștĭ, zise el, că sînt însurat de maĭ mulțĭ anĭ?

— Nu, de sigur, replică comisarul de poliție, și mă grăbesc a'țĭ cere noutățĭ despre Doamna Malorné.

— Eĭ bine! scumpul meŭ amic, viŭ hotărît de a te lua cu mine..., și aceasta o susțin cu cea maĭ mare tărie.

Apoĭ, după ce suspină a doua oară:

— Doamna Malorné este o soție adulteră.

— Cum se poate una ca asta? strigă comisarul de poliție sărind ca ars.

— Adevărul, scumpul meŭ conșcolar, durerosul adevăr.

— Să vedem, să vedem..., maĭ pune ceva ordine în aceste ideĭ. Cîte odată se creează ușor fantome.

— Palmérin este departe de a fi o fantomă, zise Malorné clătinînd din cap, are o talie ca a luĭ Donato și grăsimea luĭ Dumaine.

— Cine este acest Palmérin? întrebă comisarul; de geaba îmĭ bat capul, fără a-mĭ aduce aminte cine să fie.

— Palmérin a fost, acuma cît-va timp, unul din ceĭ maĭ scumpĭ amicĭ aĭ meĭ.

— Tot-d'auna aceĭașĭ istorie, murmură comisarul de poliție.

— Vaĭ! da, onorabilul meŭ conșcolar, tot-d'auna aceĭașĭ istorie. Nu știĭ, nu îțĭ poțĭ închipui pînă la ce punct am iubit pe Palmérin. Un băiat așa de amabil! Unul din ceĭ maĭ veselĭ tovarășĭ! Și nu înțeleg ce l'a făcut să-șĭ bată joc de mine, dar curat că

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

78

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a treĭa

CAP. II

Apropierea fortuneĭ

Une-orĭ, într'o aleĭe de micĭ copacĭ stufoșĭ carĭ înconjuraŭ munțiĭ de pe marginile Meuseĭ, alte orĭ la colțul vreuneĭ cărărĭ, apărea fără veste un tînăr, care înainta spre Filip cu brațele întinse.

Era Gilbert.

El saluta cu respect pe tînăra fată și ast-fel eraŭ treĭ în loc de doĭ, carĭ continuaŭ preumblarea, de-a lungul luĭ Semoy, de-a lungul Meuseĭ cu apele verzĭ și pe întortochĭatele cărărĭ stîncoase.

Rare orĭ, Gilbert adresa vorba Blanșeĭ; cu timiditate, une-orĭ el ridica ochiĭ asupra eĭ; ea surprindea privirea sa. Și aceasta era totul! Dar era de ajuns de a privi o dată pe tînăra fată, pentru a ghici bucuria în ochiĭ săĭ, și fericirea ce se citea pe fața sa, cînd eraŭ tustreĭ.

Și ast-fel se întorcea la Malavisée, cu bucuria și speranța pentru zilele următoare, pînă în momentul cînd întîmplarea aducea o nouă întîlnire.

Blanșa recitea cărțile sale de voĭaj și cu degetul pe hartă, în apropiere de Komodo, ea-șĭ zicea tare înainte de a se culca:

— In acest loc, fĭarele sălbatice l'ar fi sfîșiat!

Apoĭ ea se culca și în somnul săŭ liniștit îĭ apăreaŭ în vis cele petrecute în timpul zileĭ.

Dar într'o dimineață, pe cînd se preumblaŭ împreună cu Gilbert, — un om trecu pe lîngă eĭ, a căruĭ privire mînioasă îngălbeni pe Filip și făcu pe Blanșa să scoață un strigăt de spaĭmă, ca și cum ar fi comis o greșeală.

Acest om era Joltran.

El se mulțumi să salute pe Gilbert, nu făcu nicĭ o întrebare celor doĭ copiĭ aĭ săĭ și trecu înainte.

Blanșa și Filip eraŭ foarte tulburațĭ.

— Tatăl tăŭ, mi se pare că nu prea are simpatie pentzu mine, dragă Filip, zise ofițerul. Oare nu cum-va, în ziua cînd l'am văzut pentru prima oară, — am pronunțat, fără să vreaŭ, vre-un cuvînt ce nu i-a plăcut?

— Nu. Și cu toate aceste, Gilbert, trebuĭe să-țĭ mărturisesc ceĭa ce s'a întîmplat. Noĭ n'am priceput de loc această hotărîre, dar poate tu veĭ pricepe-o maĭ degrabă ca noĭ... Tatăl meŭ, fără a voi să-mĭ explice motivele, care-l fac să lucreze ast-fel, a căutat să micșoreze amiciția ce o am pentru tine.

Și după un gest al luĭ Gilbert dureros surprins:

— Fără îndoĭală, el nu m'a oprit de a te maĭ ĭubi, căcĭ nu putea face aceasta, dar mi-a ordonat a nu te maĭ aduce la Malavisée, unde el nu vrea să te vadă de loc...

— Aceasta e ceva straniŭ, murmură ofițerul.

— Ghiceștĭ tu pentru ce?

— Eu văd două motive... Primul, e că el nu voĭește ca eŭ, — care sînt un copil fără nume, venit nu se știe de unde, — să intru în intimitatea familieĭ tale.

— Eŭ cunosc pe tatăl meŭ. El are inimă prea bună pentru a se opri la ast-fel de temerĭ, și părăsirea copilărieĭ tale n'ar putea fi de cît un titlu maĭ mult pentru afecțiunea sa, saŭ cel puțin pentru simpatia sa... Trebuĭe să căutăm alt motiv...

— Al doilea motiv, zise Gilbert, vine poate de acolo că tatăl tăŭ și Thomeret sînt în concurență, în rivalitate directă pentru exploatarea sticlăriilor lor. Tată tăŭ, se teme poate, că eŭ vin la Malavisée pentru a surprinde vre-un secret în oare-carĭ îmbunătățirĭ ce a făcut el fabriceĭ sale, a căror realizare ar da luĭ Thomeret o superioritate momentană. Se poate în fine ca aceasta să nu fie de cît o gelozie de meserĭaș. Nu e nicĭ rațiune de a fi gelozia între eĭ, cu toate acestea eŭ îl scuzez.

— Da nu poate fi de cît aceasta... zise Filip gînditor.

Dar el rămase neliniștit, înaintea uneĭ mister, a căruĭ explicațiune nu o putuse găsi Gilbert.

Cînd fratele și sora se întoarseră la Malavisée, prima persoană ce o întîlniră fu Joltran, care părea că-ĭ așteaptă.

El era rece. Pe fața sa se citea o severitate neobișnuită.

Nu voĭ vorbi nimic Blanșeĭ, dar făcu un semn luĭ Filip, care veni la el. Blanșa intră în casă foarte emoționată, ĭar tatăl și fiul se așezară pe o bancă în grădină.

Blanșa, la fereastra sa, aștepta întoarcerea frateluĭ săŭ.

Intre Filip și Joltran se schimbară numaĭ cîte-va cuvinte, căcĭ tînărul om rămase în curînd singur.

El stătu închis în camera sa pînă seară. Nimenĭ nu 'l maĭ văzuse peste zi.

Dar din această zi, Blanșa nu maĭ întovărăși pe Filip nicĭ o dată, în preumblările sale, deși întrebuințase toate mijloacele ce'ĭ sugerase imaginațiunea sa de femeĭe, pentru a face pe Filip să'ĭ permită a'l însoți.

Tînărul om găsea tot-d'a-una pretexte de a ĭeși singur. O dată însă îĭ ținu calea și-ĭ zise supărată:

— Tu nu maĭ vreĭ să mă ĭeĭ și pe mine? Țĭ se urăște cu mine?

El o îmbrățișă cu căldură.

— Nu, Blanșa, fericirea mea e să te am tot-d'a-una lîngă mine, să 'țĭ aud dulcea 'țĭ voce și să te văd surazînd.

— Eĭ bine! tu te porțĭ așa fel, în cît eŭ cred contrarul.

— Mă supun tatăluĭ nostru, dragă... zise el cu o voce încetă.

Ea rămase ca trăznită.

Și cîte-va minute maĭ pe urmă, Jenny intrînd în salon o găsi plîngînd.

— Blanșa, Blanșa, copila mea... Ce aĭ tu?

Deja de prea mult timp, inima tinereĭ fete păstra secretul săŭ. Ea aplecă frumosul eĭ cap pe sînul mameĭ sale și, în mijlocul suspinelor sale, Jenny o auzi zicînd:

— Il ĭubesc, mamă, îl ĭubesc!!

— Și pe cine ĭubeștĭ tu, copila mea? o întrebă mama sa mirată.

— Pe el!!... pe Gilbert!!...

Nenorocirea și durerea intraseră în această casă...

CAP. III

Joltran începuse lupta surdă contra sticlărieĭ de la Val-Dieu, mereŭ cu spiritul ațintit către ruina rivaluluĭ săŭ, atent la cele maĭ micĭ greșelĭ ale acestuĭa, și gata să profite de toate întîmplările.

Noĭ am spus că Thomeret se găsea deja în perdere grație rivaluluĭ săŭ și că casa sa era serios amenințată. El perduse deja în multe speculațiunĭ de hasard mare parte din zestrea ce'ĭ adusese Sabina.

Din această avere nu maĭ rămînea aproape nimic.

Numaĭ sticlăria maĭ rămăsese. Dacă și aceasta dispărea, era ruinat cu desăvîrșire. Deja el vedea cu grije acest viitor întunecat, comandele deveneaŭ din ce în ce maĭ rare, cliențiĭ, pînă atuncĭ credincĭoșĭ și cinstițĭ, îl părăseaŭ unul cîte unul, pentru a se duce la Malavisée, care fabrica maĭ repede și cu prețurĭ inferioare.

Thomeret nu putea scădea prețurile: căcĭ aceasta ar fi atras ruina imediată.

Nu era greŭ de ghicit scopul luĭ Joltran și Thomeret îl descoperi cu ușurință.

Să distrugă orĭ-ce concurență.

Thomeret cunoștea destul de bine modul de funcționare al uneĭ sticlăriĭ, pentru a'șĭ da seamă că, — orĭ-care ar fi produsul, cu prețurĭ așa de micĭ, orĭ-carĭ ar fi noile procedeurĭ de fabricațiune și orĭ-carĭ ar fi fost economiile făcute, — Joltran trebuĭa să pearză pe fie-care zi mulțĭ banĭ. Va avea el oare rinichiĭ așa de solizĭ — cum zic oameniĭ de la Bursă — pentru ca să susție planul început pînă la disparițiunea sticlărieĭ rivale? Thomeret se informă la Paris și află că Joltran poseda o avere serioasă, dar nu așa de considerabilă. In acest joc, nu se putea perde oare averea inimiculuĭ săŭ, dacă rezistența se prelungea? căcĭ care era, în definitiv, lupta între ceĭ doĭ rivalĭ... Dacă Thomeret reușea să reziste mult timp, punea pe rivalul săŭ în imposibilitate de a continua lupta cu aceleașĭ arme și în necesitate de a micșora tarifele sale.

Thomeret ar putea el oare să continue lupta?

Cu propriile sale resurse, de sigur că nu; căcĭ aceste resurse, foarte micșorate, eraŭ reduse la cea maĭ simplă expresiune. Dar n'ar putea oare să'șĭ creĭeze altele? Va încerca. Iĭ maĭ rămăsese cîte-va locurĭ, carĭ depindeaŭ de proprietatea sticlărieĭ. Le vîndu îndată. Ișĭ făcu un capital disponibil, pe care se bază și jucă la Bursă. Norocul însă nu 'l favoriză și perdu toțĭ baniĭ; dar, în care moment al viețeĭ, speranța părăsește pe jucător? Se părea că va reuși. Maĭ vîndu ce-va și jucă înainte Dar ĭarășĭ perdu!

Se încăpățînă contra acesteĭ soarte răutăcĭoase care 'l persecuta.

El jucă pe față, perdu, împrumută făcînd angajamente fără a se gîndi cum le va ținea.

(Va urma)

SERBARILE DIN RUSCIUK
URMĂRIREA ANGROSIŞTILOR
— Vezi pag. 4-a —

şi-a bătut joc de mine, dobitocul! Chiar în momentul cînd îţi vorbesc tot am pentru el un pic de tandreţă. Şi cînd gîndesc că'î tocmaî el acela care m'a dezonorat...

— Şi într'adevăr că este el care te-a dezonorat, demnul meŭ Malorné ?

— Fără îndoială ; şi continuă încă a mă dezonora de două treî orî pe săptămînă.

— Aî proba materială ?

— Materială nu ; dar tocmaî comptez pe d-ta de a o dobîndi.

— Pe mine ?

— Fără îndoială ; nu eştĭ comisar de poliţie ? Intr'un caz aşa de nenorocit nu trebue să am ajutorul tăŭ ? Pentru aceea am venit să reclam : ca să prindem pe femeîa mea cu Palmérin.

Figura comisaruluĭ de poliţie se nuanţă de tristeţă.

— Ce-'ĭ drept, răspunse el, nu te pot refuza, Malorné, dar, înainte de a 'ţĭ da ajutorul meŭ oficial, datoria mea este de a întrebuinţa toate mijloacele pentru împăcare.

— Aida de!

— Malorné, aĭ reflectat bine la consecinţele scandaloase pe care voieştĭ a le provoca ? N'ar fi maĭ preferabil de a ascunde în tăcere un accident ale căruĭ prime cauze pot să provină din propria ta faptă ?

— Nu am nimic a-mĭ reproşa, scumpul meŭ amic, îţĭ jur; tot-d'auna am fost un bărbat model. Lovit în cele maĭ intime fibre ale mele, arătat cu degetul de către cunoscuţĭ, nu mă gîndesc de cît a-mĭ răzbuna.

— Vaĭ! răzbunarea ta va izbucnit în public... Dar jurnalele! Te-aĭ gîndit la jurnale ? veĭ intra în bucluc, Malorné.

— Ştiŭ, dar nu e maĭ puţin adevărat că nu voĭ să fiŭ comic, ar fi teribil. Nu voĭ a fi ca Georges Dandin, nicĭ ca Maurul din Veneţia... Voĭ înfricoşa pe Palmeriu.

— Nenorocire! cred că te înţeleg, meditezĭ un omor, poate două...

— Fiĭ sigur, voĭ fi liniştit...

— Jură'mĭ de-a nu purta cu tine nicĭ o armă, de-a nu tenta sub nicĭ un chip asupra vre-unuia din ceĭ doĭ delicuenţĭ.

— Iţĭ jur.

— Foarte bine. Atuncĭ, sărmanul meŭ Malorné, sînt la dispoziţia ta. Să-mĭ daĭ informaţiunile necesare. Ce zi alegĭ pentru a proceda la constatarea flagrantului delict ?

— Chiar azĭ, diseară.

— Locul ?

— In casa mea, în propria mea casă strada Léonie, între curte şi grădină.

— Ora ?

— Criminaliĭ şi-aŭ dat întîlnire la miezul nopţeĭ.

— Ce voieştĭ a spune ? strigă comisarul de poliţie.

— Voesc a zice, răspunse Malorné că le-am întins o cursă pentru mĭezul nopţeĭ.

— Cam ce fel de cursă ?

— Ştiĭ că nu există în lume de cît numaĭ una singură.

— Este adevărat. Aĭ motivat un fel de lipsă, un fel de voiaj ?

— Adevărat.

— Şi crezĭ că veĭ reuşi ?

— Sînt sigur. Palmeriu nu este aşa de prevăzător, pe cît este de gentil.

— Atuncĭ dorinţa ta s'a îndeplinit! zise comisarul. In această sară, Malorné, în această sară .. dar gîndeşte-te la a ceea ce ţĭ-am spus ! aşĭ regreta dacă aşĭ vedea întrebuinţîndu-se această măsură extremă.

— Soarta l'a aruncat.. Palmerin va lua aceea ce merită pentru ofensa ce mĭ-a făcut'o.

Comisarul se sculă, dar Malorné nu-l imită.

— Ne maĭ rămîne acum să alegem locul întîlnireĭ, îĭ zise comisarul.

— Aceasta chiar.

Imĭ voĭ lua eşarfa... şi doĭ a genţĭ.

— Să îeĭ patru..., doĭ nu vor fi destul pentru a păzi eşirile.

— Cum voieştĭ... Vom avea poate trebuinţă de vre un lăcătuş ?

— E nefolositor... Toate cheile le am în dublu.

— Decĭ, în această seară, zise comisarul întinzînd mîna luĭ Malorné.

Dar Malorné nu se mişcă.

— Nu, nu te părăsesc, zise comisaruluĭ.

— Cum ! nu mă...

— Nu, nu te părăsesc de loc, bunul meŭ amic.

„Imĭ cer scuze, te conjur, dar... nu am încredere.

— Malorné !

— Cine poate a'mĭ garanta, că într'un scop aşa de excelent, nu veĭ fi chĭar tu omul care veĭ preveni pe Palmérin ?

— Dar îmĭ bat joc absolut de Palmérin al tăŭ ! strigă comisarul înălţînd din umerĭ.

— Mĭ-este egal, dar ţin a nu te pĭerde din vedere pînă în momentul psychologic...

— Ştiĭ că bănuĭelile tale sînt insulte pentru un funcţionar ?

— Consimţĭ a prînzi cu mine la restaurant ?

— Nu te gîndeştĭ de loc !... a prînzi,— şi încă amîndoĭ împreună, în o asemenea zi !

— Aĭ dreptate..., am trebuinţă ca tu să mă ajuţĭ pînă la sfîrşit...

— Funcţiunile mele nu'mĭ permit.

— Lasă-le încolo ! funcţiunile tale îţĭ permit tot ce voieştĭ.

— Dar tu însuţĭ, scumpul meŭ, ar trebui să simţeştĭ situaţiunea în care te găseştĭ...

— Situaţiunea în care mă găsesc îmĭ dă dreptul de-a mă consola şi a mă distra.

— Voieştĭ cu tot dinadinsul ?

— Imĭ datorezĭ această supremă dovadă de amiciţie,— cred că vom prînzi încă şi cu Palmérin, şi vom sfîrşi prînzul pe terasa Gymnaziuluĭ cu hoţul de Palmérin !

— Malorné !... 'mĭ pare că pe acest Palmérin îl aĭ încă la inimă pe cît nu crezĭ.

— Nu tăgăduĭesc, scumpul meŭ conşcolar : dar este femeĭa mea pe care o voĭesc maĭ mult de cît pe acest Palmérin... Palmérin, D-zeul meŭ nu este de cît un Lovelace, supunînd imperiul în senzurile luĭ.

— O greşeală, amice, însă... o trădare...

— Am convingerea.

— Un monstru...

— Evident !

— Văd că te-aĭ hotărît a'ĭ da o pedeapsă exemplară.

— Da... da... Ah ! pentru ce să fie acest Palmérin maĭ moţat de cît un altul ? de cîte remuşcărĭ n'ar trebui apucat acest trădător ?

— Malorné !

— Scumpe amice ?

— Pentru ce nu laşĭ pe acest Palmérin cu remuşcările luĭ ?

— Nu ! strigă cu putere Malorné, nu ! Trebuĭe ca justiţia omenească să'şĭ facă datoria.

— Va să zică, eştĭ decis ?

— Pune-te în locul meŭ.

— Ah ! nu, păzească-mă D-zeŭ, zise comisarul.

— Atuncĭ, aĭde să prînzim.

II

Pentru ce comisariĭ de poliţie împărtăşesc cu mediciĭ reputaţiunea de a fi furculiţe de primul ordin ? Nu ştiŭ pentru ce, dar faptul este exact. In această zi comisarul de poliţie plecă la pavilion înaintea luĭ Malorné, care cu toate gravele sale preocupaţiunĭ, conduse acolo toate cu mare plăcere, din care şi-ar fi tras gloria numaĭ un Laquipiére saŭ un Carême. Şi putem spune aci că acelaşĭ om care acum se juca cu o mulţime de potîrnichĭ, avea şi el parte la o dramă. Comisarul nu se lăsă de a nu'l admira cu sînge rece, şi de a'şĭ exprima mirarea.

— Ce apetit ! striga din cînd în cînd.

— Inşel durerea, răspundea simplu Malorné.

— Ce sete !

— Incerc să sting vulcanul ce arde în peptul meŭ.

La un moment dat, comisarul de poliţie încercă cu forţă să „potolească“ şi să „înşele“ pe Malorné, stabilind executarea proectuluĭ săŭ de la mĭezul nopţeĭ, dar el ignora capacitatea luĭ Malorné. Cel d'întîĭ fu comisarul care începu să se împleticească ameţit de vinul de Burgnon.

— Trebuĭe să te părăsesc un moment, scumpul meŭ amic.

— Pentru ce ?

— Pantru a mă duce la operă unde funcţiunile oficiale reclamă prezenţa mea.

— Eĭ bine ! voiŭ merge cu tine.

— La dracu ! e un „nebun!“, zise comisarul printre dinţĭ.

Am'ndoĭ se duseră la operă. Apoĭ se hotărîră de a omorî timpul pînă la mĭezul nopţeĭ. Omorîră timpul prin cafenele şi berăriĭ. In fine, la ora decisivă, se găsiră în strada Léonie. Comisarul de poliţie era însoţit de doĭ agenţĭ deghizaţĭ. Malorné conducea mica trupa. Avea, cum el singur a spus, toate cheile asupra sa ; prin urmare, nu maĭ era trebuinţă de a maĭ deştepta portarul. Traversară grădina pe o noapte încîntătoare, tăcută şi parfumată, sus plină de stele, ĭar jos de florĭ. Dar din aceste patru persoane nicĭ una nu se preocupă de farmecele şi poeziile aceteĭ nopţĭ. Comisarul se gîndea că, din toată afacerea Marlorné, nu avea să se aleagă cu nimic. Cît despre acesta, se gîndea că este aproape de ţintă şi se simţea perdut fiziceşte şi moralicește. Veni un moment cînd comisarul îl văzu clătinîndu-se şi rezemîndu-se de un obĭect de Japonia.

— Scumpul meŭ comisar, susţine-mă, te rog.

— Să vedem, Malorné, să vedem curaj !

— Ah ! este din cauza acestor situaţiunĭ în viaţă...

— Te-aĭ înşelat în consecinţele fortelor tale..., am prevăzut foarte bine... Maĭ este încă timp să renunţăm.

— Să renunţăm, să ne întoarcem... ca nişte mişeĭ ?... Nicĭ odată !

Şi pasul îĭ înainta cu siguranţă.

Ajunseră înaintea peronuluĭ unuĭ pavilion cu treĭ etaje.

— La primul este lumină, observă comisarul de poliţie.

— Da..., în camera femeĭeĭ mele, zise Malorné.

Se strecurară cu cea maĭ mare linişte posibilă pe scara luminată de o lanternă japoneză ; dar un mic zgomot pe care îl făcură cele patru persoane, deşteptară o mică servitoare care dormea pe un divan în anti-cameră. Ea se ridică repede la vederea celor patru fantome şi fără a perde „Nordu“, ca o adevărată femee, de cameră, pariziană ce era, începu să strige îndreptîndu-se spre uşă :

— Doamnă, a venit Domnul !

Cu o lovitură de mînă o împinse la o parte zicîndu-ĭ :

— Să tacĭ, mică neruşinată !

Şi comisarul bătu.

— In numele legiĭ, deschideţĭ !

O tăcere profundă se făcu în camera conjugală.

— Asta o cunosc, zise comisarul.

— Fă a doua somaţie, murmură Malorné.

— In numele legiĭ !...

Aceĭaşĭ tăcere urmă.

— Nu voesc a deschide, zise comisarul.

— Văd bine, zise Malorné ; mizerabiliĭ !

— Dă-mĭ cheĭa.

— Iat-o...

Şi comisarul de poliţie, făcînd a treĭa somaţie, introduse cheĭa în broască.

Apoĭ, plecîndu-se la urechea luĭ Malorné :

— Zăvorul este pus !

— Cerşetorul de Palmérin ! zise Malorné.

Comisarul :

— Pentru ultima oară, deschideţĭ... contrariŭ, spargem uşa !

In acel moment luĭ Malorné i se slăbiră genuchiĭ.

— Oh ! cît este de grea răzbunarea ! bolborosi el.

— Mĭ-am făcut datoria ! replică comisarul ; nu maĭ forţa sufletuluĭ...

— Acum este prea tîrziŭ. —Inainte !

Uşa cedă.

Ceva ca un zgomot surd se auzi în camera violată.

Bărbatul cîştigă o parte din energia sa, la spectacolul care se prezintă ochilor săĭ.

Femeĭa sa, îmbrăcată într'un costum transparent şi de cea maĭ modestă cochetărie, eşise afară din culcuş. Picioarele îĭ eraŭ goale, braţele de asişderea. Goliciune eclatantă de toate părţile. Părul blond plutea imens. Ast-fel întinsă, D-na Malorné părea o mică şi adorabilă creatură asupra căreia ceĭ doĭ deghizaţĭ aruncaŭ pe furiş privirile ca nişte amatorĭ. Tip de pariziană perversă şi înşelătoare,, saŭ maĭ bine zis, statua adulteruluĭ, începută de Clodion şi terminată de Pradier.

— Cine sînteţĭ, Domnule ? întrebă ea cu impetuozitate pe comisar.

Acesta avu un fior de admiraţiune văzînd, aproape sub nasul săŭ, marginea unuĭ umăr roşat şi satinat.

— Doamnă, nu vă temeţĭ de nimic bolborosi el...

— Ce voiţĭ cu mine ?

— Sînt comisar de poliţie.

— Eh ! ce însemnează asta ?... Nu se deşteaptă ast-fel o femeĭe în timpul nopţeĭ !

— Vedeţĭ bine că dacă,... replică comisarul care îşĭ reluase siguranţa.

— In fine, ce vă aduce ?

— Doamnă, nu sînteţĭ singură aicĭ, spuneţĭ unde este complicele D-voastră.

— Complicele meŭ, Domnule ! Ce însemnează asta ?

— Unde este Palmérin ? răcni Malorné care păstrase pînă atuncĭ tăcerea.

Femeĭa privea cu greutate pe Malorné ea nu era preocupată de cît de comisarul de poliţie.

— Nu înţeleg nimic din cuvintele D-voastră, Domnule, zise ea.

— Dar eŭ, replică el, înţeleg foarte bine dezordinea acestor două perinĭ, acestor draperiĭ trase pînă jos, acestor scaun, răsturnate. Incă o dată, Doamnă, complicele D-voastră ? Trebue să fie aicĭ.

— Vă afirm că sînt cu desăvîrşire singură, răspunse D-na Malorné.

— Atuncĭ trebuĭe să ne convingem.

Şi comisarul începu a căuta prin apartament, deschise placardele, scormoni cabinetul de toaletă.

Malorné căuta de altă parte.

De o dată fereastra deschisă atrase atenţiunea sa, cum şi pe a comisaruluĭ.

Ceĭ doĭ oamenĭ schimbară o privire. Era evident că Palmérin ştersese putina. In afară o scară de lemn îĭ înlesnise scoborîrea în grădină. Palmérin nu putea fi însă departe. Indată comisarul de poliţie se scobori jos, dînd ordine agenţilor de a păzi eşirile.

Ce se petrecea atuncĭ în sufletul luĭ Malorné ?

O mişcare irezistibilă îl împinse spre fereastră.

Se uită în jos. Intunericul îl împedica de a vedea ceva în grădină.

— Palmérin ! strigă el, Palmérin !

Palmérin se păzea bine de a răspunde, dar îĭ auzea cum alergaŭ mişcînd ramurile.

Malorné continua de a striga :

— Palmérin !.... nu pe acolo... la dreapta !

Apoĭ, aruncîndu'ĭ o cheĭe :

— Ţine, iată cheĭa de la portiţa cea mică.... Fugĭ, Palmérin !

Craiova 1897. **D. F.**

Ediţia de aseară

Chestia armeană

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 2 August.—Ştirile carĭ zic că mişcarea armenească ar fi reîncepnt sînt false.

Elementele armeneştĭ cele maĭ revoltate şi comitetele lor sînt ele înseşĭ intimidate de măcelurile din anul trecut.

Explozia de la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Berlin, 2 August.—Se anunţă din Petersburg Agenţia Wolff că erĭ a făcut explozie un obuz în lagărul de la Tsarsko-Selo, în timpul exerciţiilor de tir ale artilerieĭ gardeĭ.

Un soldat a fost omorît şi treĭ răniţĭ. Cauza explozieĭ nu se cunoaşte încă.

Ţarul şi ţarina aŭ vizitat pe răniţĭ la spital.

Anarchiştĭ arestaţĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Milan, 2 August. — S'aŭ arestat treĭ anarchiştĭ şi s'a confiscat o bombă la domiciliul lor. Se crede că aceste arestărĭ sînt în legătură cu atentatul luĭ Acciarito.

O nouă umilire pentru Bulgaria

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Contantinopol, 2 August. — Ziarele aŭ primit azĭ ordin de a nu publica ştirea că sultanul a primit de la prinţul Ferdinand colierul cu briliante al ordinuluĭ bulgar Alexandru.

Duel senzaţional

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Paris, 2 August.—Se asigură că contele de Turin a sosit la Paris cu martoriĭ săĭ, carĭ ar fi generaluĭ conte Avogadro di Quintro şi marchizul Carlo Ginori.

Martoriĭ prinţuluĭ d'Orleans aŭ avut după amiazĭ o lungă conferinţă cu doĭ necunoscuţĭ, carĭ după oare-carĭ informaţiunĭ ar fi martoriĭ contele de Turin.

Paris, 2 August.—Se asigură că contele de Turin ar fi provocat pe prinţul Henri d'Orleans înaintea generaluluĭ Albertone.

Prinţul, sosit ĭerĭ, ar fi luat cunoştinţă de scrisoarea ce-l aştepta.

Prinţul a telegrafiat că primeşte provocarea conteluĭ de Turin şi martoriĭ acestuia s'aŭ dus la Paris, unde aŭ sosit de dimineaţă.

Afară de întrevederea de după amiază între ceĭ 4 martorĭ, aceştia se vor maĭ întîlni odată seara pentru a regula condiţiunile de luptă.

Ştirĭ telegrafice

(Serv. „Agenţieĭ Romîne“)

Madrid, 2 August.—Locotenentul de artilerie Tomas Gorria a fost numit apărător al luĭ Angiolitti.

Kiel, 2 August.—Yactul „Hohenzollern“ a sosit seara. Prinţul regal Frederic Wilhelm şi prinţul Eitel Frederic s'aŭ dus pe bord ca să salute pe auguştiĭ lor părinţĭ.

Roma, 2 August. — După „Italia“, contele de Turin a făcut demersul săŭ din propria sa mişcare, fără autorizaţia superiorilor săĭ imediaţĭ, şi nicĭ a ceea a ministruluĭ de războiŭ.

INFORMAŢIUNI

Alegerile din Argeş

Cititoriĭ îşĭ amintesc că acum cît va timp în urmă, printr'o corespondenţă adresată din Piteştĭ şi publicată în coloanele ziaruluĭ nostru, am anunţat că prefectul de Argeş a înaintat ministeruluĭ de interne o demisie neexistentă a D-luĭ C. Rătescu, consilier judeţian.

Eĭ bine, nicĭ pînă astăzĭ nu s'a putut da peste autorul acestuĭ fals şi, cu toate că D. Rătescu a ţinut să protesteze şi cu drept cuvînt contra acestuĭ fapt, nicĭ o măsură nu s'a luat, aşa că demisia D-sale a fost socotită ca bună.

*

Faptul acesta, care a indignat pe toţĭ ceĭ-l'alţĭ membri din consiliul judeţian de Argeş, era fatal să aibă ca urmare o nouă alegere, care s'a şi fixat pentru zilele de 5 şi 7 August.

Aceste alegerĭ parţiale se vor face pentru 5 locurĭ în consiliul judeţian, adică 2 locurĭ pentru colegiul I, 2 pentru cel de-al II-lea şi 1 pentru colegiul al III-lea.

*

Tot o dată, maĭ mulţĭ membri aĭ partiduluĭ liberal din Argeş s'aŭ hotărît ca, la alegerea din 5 şi 7 August, să sprijine din noŭ pe D. C. Rătescu.

In acest scop, eĭ aŭ şi adresat cetăţenilor argeşenĭ un apel prin care, după ce se denunţă maĭ multe abuzurĭ şi neregularităţĭ ale administraţieĭ judeţene, se spune *că în colegiul al III se va căuta a se propune un ţăran spre a se arăta că fie-care trebuĭe să aibă dragoste, admiraţie şi maĭ mult respect pentru ţărănime, ĭar nu a se bate şi insulta reprezentanţiĭ eĭ în Camera judeţuluĭ, după cum s'a făcut cu un alt reprezentant al ţărănimeĭ dintr'o comună din judeţul Argeş.*

S.

La alegerile judeţene de la Piteştĭ, carĭ vor avea loc în zilele de 5 şi 7 August, vor candida din partea guvernuluĭ la colegiul I: D-niĭ Nicolae Micescu, senator, şi C. F. Rătescu, ĭar la colegul II D-niĭ N. Constantinescu, deputat, şi lt.-col. M. Botescu.

Azĭ dimineaţă, cu trenul de 6.40, D Nazim Bey, ministrul Turcieĭ în Capitală, a plecat la Constanţa.

D. Tache Vasilescu a fost revocat din funcţiunea de primar al oraşuluĭ Odobeştĭ.

Plecarea regeluĭ şi regineĭ

După cum am anunţat la ediţia de dimineaţă, regele şi regina şi-aŭ fixat pentru Lunĭ plecarea lor în străinătate.

Suveraniĭ vor părăsi Sinaia Lunĭ, la ora 1 si jum. p. m.

*

Toţĭ miniştriĭ se vor afla mîine şi poimîne la Sinaĭa.

Mîine vor lua parte la consiliul ce vor ţine sub preşidenţia regeluĭ şi în care vor rezolva maĭ multe chestiunĭ importante privitoare la politica externă, ĭar poĭmîne vor conduce pe suveranĭ pînă la Predeal.

*

Marea ducesă de Coburg şi princesa Maria vor însoţi pe suveranĭ numaĭ pînă la gara Sinaeĭ.

Trenul regal va fi condus de D. Cotescu, inspectorul mişcăreĭ de la c. f.

Azĭ aŭ fost pornite din gara de Nord vagoanele trenuluĭ regal.

D. Caton Leca, prefectul poliţieĭ, de asemenĭ va merge pînă la Predeal.

*

După cum ni se spune, în urma unor telegrame schimbate între împăratul Franţ Josef şi suveraniĭ noştri, aceştia din urmă şi-aŭ amînat vizita ce voĭaŭ s'o facă monarhuluĭ austo-ungar.

Suveraniĭ noştri nu se vor maĭ duce acum la Viena, de unde împăratul Austrieĭ a şi plecat la Ischl, nicĭ nu se vor opri la Ischl pentru a se întîlni cu împăratul.

Eĭ vor lua drumul direct la Ragaz, unde nu vor sta maĭ mult de două săptămînĭ.

*

De la Ragaz suveraniĭ se vor duce ca să vadă pe princesa de Wied, muma regineĭ.

De aci suveraniĭ se vor înţelege telegrafic cu împăratul Frantz Iosef unde să-l viziteze la întoarcerea lor în Romînia.

Dacă împăratul va părăsi pînă atuncĭ băile de la Ischl, suveraniĭ noştri se vor duce direct la Viena.

*

In tot cazul, această vizită nu va avea absolut nicĭ un caracter oficios, ci va fi o întîlnire prietinească între doĭ monarchĭ.

Din această cauză suveraniĭ la Viena vor descinde la hotel Imperial.

Suveraniĭ vor fi însoţiţĭ în această călătorie de D-na Bengescu, dama de onoare a regineĭ, şi de D-niĭ colonel Georgescu şi maior Graţowschi, aghiotanţiĭ regeluĭ.

*

De la Viena suveraniĭ se vor duce la Belgrad pentru a întoarce vizita regeluĭ Serbieĭ.

In privinţa aceşteĭ vizite aflăm că regele Serbieĭ a hotărît să-ĭ dea cel maĭ mare caracter oficios, făcînd suveranilor o primire din cele maĭ splendide.

*

In tot timpul cît suveraniĭ vor sta în Capitala regatuluĭ sîrb, va fi o adevărată sărbătoare.

Se vor face tot felul de petrecerĭ, ĭar Belgradul va fi decorat şi cu stindarde romîneştĭ pe lîngă cele sîrbeştĭ.

Regele Alexandru a consultat deja pe miniştriĭ săĭ în privinţa moduluĭ de primire a suveranilor Romînieĭ.

*

Programul a şi fost stabilit în parte, ĭar D. Papiniŭ, ministrul ţăreĭ la Belgrad, a fost însărcinat de suveranul Serbieĭ ca să comunice regeluĭ nostru la Ragaz acest program.

*

Nu se ştie pînă acum dacă regele nostru va primi saŭ nu să fie primit în aşa mod şi dacă nu va cere regeluĭ Alexandru ca să nu socotă vizita aceasta de cît ca o dragoste între monarhĭ.

Aflăm însă că regele Serbieĭ, care a fost foarte entuziasmat de modul cum a fost primit în Capitală de rege şi guvernul romîn, nu voeşte să facă suveranilor romînĭ o primire maĭ pre jos de cît aceea făcută luĭ aci şi a declarat D-luĭ Papiniŭ că pe cît de onorată se simte Serbia de această vizită, pe atît de desconsiderată se va socoti cînd suveraniĭ romînĭ vor refuza să li se facă toate onorurile cuvenite unor monarhĭ aĭ unei ţărĭ amice şi superioare ţăreĭ lor.

*

Se spune că regele nostru va consulta pe împăratul Frantz Iosif asupra aceşteĭ vizite.

In tot cazul însă, primăria din Belgrad şi guvernul sîrbesc aŭ luat toate măsurile necesare pentru înfrumuseţarea oraşuluĭ şi pentru întîmpinarea cheltuelilor ce le va necesita vizita suveranilor Romînieĭ.

Duc.

Aseară a plecat la Giurgiu D. Gheşov, minitru de finanţe al Bulgarieĭ.

S'a aprobat alinierea stradelor Micşunelelor, şoseaua Grozăveştĭ, şoseaua Văcăreştĭ, Zidurilor şi Plugarilor din Capitală.

Plîngerile aduse contra d-ruluĭ M. Florescu şi despre carĭ am vorbit de maĭ multe orĭ în ziarul nostru găsindu-se întemeiate, numitul medic, ca pedeapsă, a fost trecut în alt post, ĭar în locul săŭ la Urlaţĭ a fost numit D. M. Şerbănescu.

Administraţia comunală din Iaşĭ se ocupă actualmente cu ... luminăreĭ băĭeĭ (fostă turcească) cu electricitate.

D. Chaignau, inginerul-şef al comuneĭ, este de părere ca saŭ să se facă instalaţie proprie pentru electricitate, saŭ să se întrebuinţeze acetilina.

Mizeria din Galaţĭ

Sosirea miniştrilor

La ediţia I-a am descris pe scurt serbările carĭ aŭ avut loc erĭ la Galaţĭ cu ocazia inaugurăreĭ diguluĭ din valea Badalan.

Revenim acum maĭ pe larg asupra acestor serbărĭ.

Pe la orele 12.30 miniştriĭ D. Sturdza şi Ionel Brătianu sosind în gară fură întîmpinaţĭ de D-niĭ generalĭ Murgescu şi Pilat, de căpitanul portuluĭ D. Genoveanu, de prefectul Zorilă care privĭa crunt pe rivalul săŭ primarul Plesnilă şi de deputaţiĭ şi senatoriĭ Galaţiuluĭ, toţĭ în frac afară de D. Cavalioti care ţinea să-şĭ manifesteze ast-fel supărarea.

De la gară toţĭ miniştriĭ şi ceĭ-l'alţĭ oaspeţĭ însoţiţĭ de un mare număr de funcţionarĭ se suiră în trăsuri şi plecară spre locul dezastruluĭ.

Reprezintanţiĭ preseĭ aŭ luat parte ca invitaţĭ la această plimbare lugubră.

Plimbare lugubră

Ea era într'adevăr lugubră ! De-abĭa intrarăm pe şoseaua Bădălanuluĭ şi o privelişte din cele maĭ înfiorătoare se desfăşură înaintea noastră. Una lîngă alta casele sînt culcate la pămînt, curţile şi străzile pline de dărîmăturĭ, ĭar din cînd în cînd pe cîte un colţişor maĭ uscat patru scîndurĭ formează noua locuinţă a familieĭ inundate.

Ruinele

Casele ruinate cu desăvîrşire, sînt atît de numeroase că în trecerea la pas a trăsureĭ n'aĭ vreme să le vezĭ pe toate.

In dreapta şi în stînga şoseleĭ vezĭ locurĭ întinse acoperite de ruine. Aceste locurĭ eraŭ înainte străzĭ populate, acuma seamană cu nişte cîmpiĭ unde s'aŭ aruncat dărîmăturile a miĭ de case ruinate. Pe unele părţĭ în mijlocul acestor dărîmăturĭ se ridică cîte un zid înalt ce poartă încă urmele apeĭ : e zidul uneĭ case ce, maĭ solid zidită, a putut un moment rezista valurilor furioase.

Tristeţa

In mijlocul acestor ruine trecea trist cortegiul musafirilor din Bucureştĭ. D. Sturdza şedea ghemuit alăturea de prefectul Zorilă. Pe faţa primuluĭ ministru eraŭ zugrăvite groaza şi oroarea ce-ĭ inspira dezastrul, a căruĭa mărime nu o poţĭ aprecia de cît numaĭ fiind la faţa loculuĭ.

Trăsura D-luĭ Sturdza era urmată de vre-o 150 de trăsurĭ. Toate trăsurile mergeaŭ la pas şi din cînd în cînd se auzeaŭ esclamaţiunile de mirare şi de tristeţă ale celor ce vizitaŭ pentru prima oară locul dezastruluĭ.

Victimele

Pe cînd cortegiul trecea ast-fel încet pe şoseaua Bădălanuluĭ, nenorociţiĭ inundaţĭ se aflaŭ în faţa proprietăţilor lor prefăcute în ruine şi plîngînd ne priveaŭ ca şi cum ar fi vrut să ne spună :

„Nu treceţĭ fără a vă îndura de mizeria noastră“. Femeĭ, bărbaţĭ şi copiĭ desculţĭ, rupţĭ şi lihniţĭ de foame priveaŭ cu jale la cortegiul ministerial. In privirea lor era atîta durere, pe feţele lor palide se vedea mizeria atît de lămurit zugrăvită că toţĭ aceĭ carĭ formaŭ cortegiul ministerial fură mişcaţĭ pînă la lacrimĭ.

Vizitarea acestor localităţĭ a durat maĭ bine de două ore, în care timp nu odată am auzit pe sărmanele victime strigînd : „Induraţi-vă de noĭ, căcĭ murim de foame“.

Milionarul Verona

Pe la orele 3.20 cortegiul se îndreptă spre docurĭ, unde milionarul Verona a remis primuluĭ ministru o petiţie de patru coale, cerînd ca să se permită repararea caselor sale, căcĭ alt-feĭ este expus să pĭardă chiria pe un an de zile.

D. Sturdza a citit cu atenţiune această petiţie a milionaruluĭ, care a refuzat cel maĭ mic ajutor victimelor de pe spinarea cărora a făcut milioanele, şi i-a promis că se va ocupa de afacere. Lumea care se afla acolo era indignată de îndrăzneala milionaruluĭ şi ne-a rugat să protestăm în contra acordărilor de privilegiŭ unuĭ individ atît de lipsit de inimă ca milionarul Verona.

Serbarea

De la docurĭ cortegiul a plecat cu un tren special la locul unde se începe construirea diguluĭ. Aci nu maĭ eraŭ ruine şi lacrimĭ, ci steagurĭ, coroane, francurĭ, toalete elegante şi şampanie. Eram în mijlocul luxuluĭ şi totuşĭ imaginea spectacoluluĭ din Bădălan nu ne părăsea. O tristeţă puternică stăpînea pe ceĭ prezenţĭ, căcĭ se gîndeaŭ că dacă digul ce s'a inaugurat va fi de folos pentru viitor, el nu ajută însă întru nimic pe ceĭ două-zecĭ de miĭ de oamenĭ rămaşĭ pe drumurĭ şi ameninţaţĭ ca la ĭarnă să pĭară de foame şi de frig.

Discursurile

Discursurile miniştrilor aŭ făcut o slabă impresie. Cuvintele D-luĭ Ionel Brătianu că : „ultimul dezastru se datoreşte neglijenţelor din trecut“ aŭ impresionat foarte răŭ pe ceĭ cîţiva conservatorĭ prezenţĭ la serbare, căcĭ se simţiaŭ atinşĭ de cuvintele ministruluĭ de lucrărĭ publice.

Şampania n'a lipsit nicĭ cu această ocaziune, cu toate că mizeria ce domneşte în Galaţĭ ar fi impus maĭ multă rezervă celor ce aŭ făcut programul serbăreĭ.

Toasturile

S'a băut mult şi s'a toastat în tot timpul cît trenul special ne plimba pe linia Galaţi-Bîrlad. Şampania, ridicînd puţin temperatura celor invitaţĭ, îndepărtă pentru moment tristeţa şi animaţia începu să crească.

Pe la orele 5.20 miniştriĭ însoţiţĭ de cîte-va persoane oficiale părăsiră Galaţiĭ pentru a merge la Sinaia. Publicul se împrăştie prin oraş, ĭar noĭ gazetariĭ, după ce am închinat cîte un pahar în sănătatea corpuluĭ technic, am plecat cu trenul de 10 seara spre Bucureştĭ.

Ast-fel se sfîrși serbarea inaugurăreĭ diguluĭ de la Galațĭ, despre a căror importanță vom vorbi mîine.

Dr. Mihail Valerianu.

Cetățeniĭ gălățenĭ fără deosebire de culoare politică sînt foarte indignațĭ în contra eforieĭ spitalelor Sf. Spiridon care, cu toate că proprietară a văieĭ Bădălan, n'a luat însă nicĭ o măsură pentru ajutorarea victimelor inundaților, ba le maĭ urmărește încă pentru unele micĭ datoriĭ de chirie rămase de astă-iarnă.

Viitorul guvern

Ceea-ce se discută maĭ mult și preocupă maĭ serios cercurile liberale este următoarea cestiune: „Care va fi viitorul guvern".

Aproape toțĭ liberaliĭ sînt convinșĭ că actualul guvern nu maĭ poate trăi. Chiar și intimiĭ D-luĭ Dim. A. Sturdza sînt de părere că actuala formațiune trebuĭe să sufere oare-care remaniare.

Cum se vede, guvernul actual e condamnat în sînul partiduluĭ liberal și chiar aceia carĭ îl susțin cer să fie modificat.

In fața Camerelor

Sturdziștiĭ spun că în fața Camereĭ nu se maĭ poate prezenta D. Sturdza cu oamenĭ răsuflațĭ ca D. Stolojan și Ferichide și cu copiĭ ca Ionel Brătianu și Al. Djuvara.

Toțĭ ocultiștiĭ se plîng că n'aŭ avut noroc cu odrasla luĭ Ion Brătianu. „Ce putere ar fi fost pentru noĭ, spun eĭ, dacă băiatul acesta avea cît de puțin talent. Dar n'am avut noroc".

Și oftează, oftează adînc ocultiștiĭ.

Dar, se înțelege, Ionel nu poate fi sacrificat, prin urmare alțiĭ trebue să iasă din minister ca să se maĭ poată întări guvernul.

D-niĭ Năstase Stolojan și Ferichide sînt ceĭ doĭ miniștri condamnațĭ de sturdziștĭ.

Stătesciștiĭ

Pînă acum lupta a fost între sturdziștĭ, fleviștĭ și aurelianiștĭ. Acum se pare că intră și D. Stătescu în luptă.

Stătesciștiĭ carĭ astă-primăvară se grupaseră în jurul D-luĭ Dim. A. Sturdza încep să-l părăsească. Eĭ, carĭ vorbiaŭ pînă în Maĭ de retragerea liberalilor de la putere și lăsarea guvernuluĭ pe mîna conservatorilor, acum aŭ schimbat cîntecul: vorbesc de un guvern Eugeniu Stătescu.

Acesta începe să fie prezintat din noŭ ca omul providențial al partiduluĭ, ca singurul care poate să compuĭe viitorul guvern.

Eĭ merg chiar pînă a desemna și persoanele cu carĭ D. Stătescu va forma guvernul cel tare, care va domni 12 anĭ, așa cum a domnit Ion Brătianu.

Unde e puterea?

Dar la toate acestea aurelianiștiĭ răspund: „Mofturĭ!" Nimenĭ nu poate să guverneze în numele partiduluĭ liberal fără consimțimîntul și concursul nostru! Sîmburele partiduluĭ îl formăm noĭ și trebue să fim guvernul, pentru-că sîntem puterea partiduluĭ liberal.

Eĭ pot să cedeze D-luĭ Stătescu președenția consiliuluĭ, dar nu-ĭ cedează formarea guvernuluĭ.

D. Stătescu e un fruntaș, după teoria aurelianiștilor, nu un șef, deci trebue să lucreze în înțelegere cu fruntașiĭ, iar nu să-șĭ compue un minister de soldațĭ.

Situația

Situația este, cum se vede, foarte încurcată și dacă este un lucru sigur că actualul guvern Sturdza nu maĭ poate trăi, apoĭ nimenĭ nu poate spune care va fi viitorul guvern.

Maĭ probabil este că liberaliĭ nu vor putea să dea un noŭ guvern și că saŭ guvernul Sturdza va trăi pentru ca ceĭ-l'alțĭ nu se vor putea înțelege, saŭ că zînd D. Sturdza va cădea întreg partidul.

Rep.

Organul opozițieĭ din Bulgaria Narodni Prava, vorbind despre vizita neașteptată a prințuluĭ Ferdinand la Constantinopol, spune că ea ĭ-a fost impusă de zgomotele despre declararea de regat al Bulgarieĭ.

„Prințul, zice ziarul bulgar, s'a dus să săruțe mîna sultanuluĭ și să'l asigure că nicĭ nu se gîndește la așa ceva și că din contră dorește să rămînă un credincios vasal al Padișahuluĭ".

Violul din Constanța

Am publicat zilele trecute o corespondență din Constanța prin care se spunea că D. Nicu Fleva, substitut de procuror în acel oraș și nepot al tribunuluĭ, a atras în curse pe o fată săracă și a violat-o.

Poliția locală a căutat să genească fata din oraș pentru-că, nenorocită de acest membru al parchetuluĭ, îndrăznise a se plînge parchetuluĭ general din Capitală și ministruluĭ de justiție.

*

Faptul pe care ni l'a descris corespondentul nostru și care a indignat toată lumea din Constanța a fost cercetat și raportat în mod oficial D-luĭ Djuvara, ministru de justiție. Dar pînă în momentul de față ministrul de justiție n'a luat nicĭ o măsură în contra acestuĭ substitut.

Mătușa feteĭ a reclamat din noŭ ministruluĭ, cerîndu-ĭ să intervină cu autoritatea sa pentru a da dreptate sărmaneĭ sale nepoate, care acum e amenințată cu moartea de autoritățile politienești din localitate dacă va îndrăzni să se maĭ plîngă saŭ să ceară vre-un ajutor.

*

Corespondentul nostru din Constanța ne scrie că boerașul Nicu Fleva se laudă că atîta timp cît D. Djuvara va fi ministru de justiție, n'are de ce să se teamă, de oare-ce ministrul în cestiune a cocoloșit această afacere.

Noĭ nu credem lucrul acesta și cerem D-luĭ Djuvara să-șĭ facă datoria sa de ministru dacă ancheta a constatat vinovăția acestuĭ magistrat.

D—M.

Vre-o zece miĭ de cetățenĭ din Galațĭ ale căror case aŭ fost ruinate de ultimele inundațiĭ aŭ adresat o petiție guvernuluĭ căruĭa cer să fie scutițĭ pe timp de treĭ anĭ de impozitele directe către stat și comună.

In ultimul consiliŭ de miniștri s'a discutat această petițiune și D. Gogu Cantacuzino s'a însărcinat să se ocupe cu această chestiune.

Erĭ D. Cantacuzino a telegrafiat D-luĭ Sturdza la Galațĭ că va da curs petițiuneĭ galațenilor inundațĭ și că va numi o comisiune care să cerceteze la fața loculuĭ pentru a face un tabloŭ exact al celor inundațĭ. Toțĭ aceștia vor fi apoĭ dispensațĭ de a plăti dările directe către stat, rămînînd ca și comuna Galațĭ să ia aceleașĭ măsurĭ.

D. Sturdza a cetit în public telegrama D-luĭ Cantacuzino, îndată după sfîrșirea serbăriĭ inaugurăriĭ diguluĭ de apărare din Galațĭ.

Parada din Rusciuk

— prin fir telegrafic —

—De la trimesul nostru special—

Rusciuk, 2 August ora 12. 20 m.

Serbarea aniversăreĭ deceniuluĭ bulgar a decurs fără incident. A participat o mulțime de lume din toate straturile societățeĭ. Ținuta trupele carĭ aŭ luat parte la această paradă a fost cît se poate de bună.

*

Printre lumea maĭ de seamă prezentă la serbarea deceniuluĭ se aflaŭ și toțĭ consuliĭ. După trecerea trupelor în revistă, s'a oficiat un Te-Deum; apoĭ a urmat defilarea trupelor în fața prințuluĭ Ferdinand, a autorităților civile și militare maĭ înalte, cum și a întreguluĭ public adunat aci.

*

In urmă prințul Bulgarieĭ a ținut un cerc, în care primul ministru Stoiloff a citit adresa de mulțumire către persoanele invitate a lua parte la serbarea deceniuluĭ.

*

La această aniversare aŭ azistat și 20 de ofițerĭ romînĭ, însă neoficial.

Bran.

ECOURI

● Cele 4 opere ale preotuluĭ Kneipp carĭ cuprind: 1) Cura de apă, 2) Cum trebuĭe să trăițĭ, 3) Testamentul meŭ și 4) Conferințe publice, constînd din două volume, se găsesc cu prețul de 3 fr. ambele la cele maĭ însemnate librăriĭ din țară, precum și la editorul Ig. Hertz, hotel de France, Bucureștĭ. Atragem atențiunea că acum este timpul cel maĭ minunat pentru începerea cureĭ.

1618—

◆ D. dr. Marcel, specialist în boale de gît, va pleca zilele acestea în străinătate, de unde nu se va întoarce de cît în primele zile ale luneĭ Septembrie.

◆ Astă-zi, 3 August, membriĭ societățeĭ muzicale „Lira-Romînă" se întrunesc la școala de băețĭ No. 6, din strada Știrbeĭ-Vodă, spre a se ocupa cu cestiunea reorganizăreĭ societățeĭ și votăreĭ nouluĭ proiect de statut.

REPORTAGIU

Din Capitală

A fost prins și arestat de poliția Capitaleĭ individul Tudor Marin care a furat un inel de aur cu briliante și alte obiecte de la D-nul Zalic, din calea Plevneĭ 165.

D. Simon Stamatescu, din strada Lăzureanu 13, a reclamat poliției de siguranță a Capitaleĭ că cumnatul săŭ Neculaĭ Barbu, pe care îl găzduia, ĭ-a furat suma de 1200 leĭ și a dispărut.

S'aŭ luat măsurĭ ca pungașul să fie prins și arestat.

La simigiul Enache Panaite, din calea Rahoveĭ 74, se simțea de vr'o două zile un miros cadaveric căruia nimenĭ nu-ĭ dădu atenți, crezînd că poate fi cine știe ce mortăciune.

Erĭ mirosul deveni pestilențial, așa că nicĭ maĭ era posibil de stat în maghernița simigiuluĭ.

Un lucrător anume Ion Lambru începu să caute în toate părțile, crezînd că va putea găsi locul de unde se răspîndea mirosul.

Aseară cînd ajunse și rîndul poduluĭ ca să fie controlat, aci se găsi cadavrul individuluĭ Popa Pascali.

Acest individ, în etate de 50 anĭ, care era în serviciul simigiuluĭ și care de 4 zile eșise din spitalul Brîncovenesc, se suise în podul simigirieĭ, unde murise fără să fie văzut de cine-va.

Cadavrul se găsi în complectă stare de putrefacție și din ordinul primuluĭ procuror fu transportat la Morgă spre a se stabili cauza morțeĭ.

Ultime informațiuni

Urmărirea angrosiștilor

Angrosiștiĭ dațĭ judecățiĭ

După cum am spus, parchetul e pe urma unor nouĭ escrocheriĭ. Astă-zĭ sîntem în pozițiune a da oare-carĭ detaliĭ în această privință.

Maĭ mulțĭ din mariĭ angrosiștĭ din capitală și cămătarĭ aŭ fost denunțațĭ că aŭ lucrat în comun acord cu banda neagră, exploatînd pe ceĭ căzuțĭ în stare de faliment. *Astă-zĭ, dovedindu-se complicitatea unora, se va deschide acțiune publică contra următorilor marĭ angrosiștĭ și cămătarĭ din capitală: Iacob Cohn, mare angrosist de sticlărie din calea Moșilor și Iosef Kreid, proprietarul fabriceĭ de sticlărie de la Heciŭ-Lespezi și mare angrosist din capitală și bancherul Leopold Frenkel.*

Toțĭ aceștia vor fi dațĭ judecățiĭ ca amestecațĭ în afacerea falimentuluĭ N. Halpern, magazia de sticlărie din capitală.

Afară de aceștia, vor maĭ fi citațĭ încă alțĭ 5 din ceĭ maĭ marĭ angrosiștĭ din capitală.

Se vorbește chiar că mulțĭ din acești comersanțĭ și cămătarĭ vor fi depușĭ zilele acestea.

Schapira No. 2.

In contra celuĭ de al doilea Schapira, încasator de supra quote, s'a lansat un mandat de arestare; din sul însă a dispărut din Capitală.

Ar fi deci bine ca toțĭ acești samsarĭ și cămătarĭ să fie pușĭ sub supravegherea polițieĭ.

Ordinul D-luĭ Hamangiŭ

D-l prim-procuror Hamangiŭ a dat ordin strict de a nu se maĭ permite nicĭ unuĭ samsar, nu numaĭ intrarea în localul palatuluĭ de justiție, dar nicĭ de a sta afară pe lîngă palat, căcĭ s'a dovedit că aceștia escrochează în mare parte pe împricinațiĭ, maĭ ales pe țăranĭ.

Schapira No. I la Focșanĭ

Faimosul Schapira se află la Focșanĭ, unde parchetul local instruește escrocheriile făptuite de dînsul acolo. Mîine el va fi adus în Capitală și internat la Văcăreștĭ.

Nouĭ arestărĭ

Peste cîte-va zile, după ce vor fi citațĭ uniĭ dintre cămătarĭ și angrosiștĭ, se vor face nouĭ arestărĭ, căcĭ s'a dovedit că mulțĭ dintre cămătarĭ maĭ ales, aŭ jucat un rol foarte trist în afacerea bandeĭ negre.

Intre alțiĭ, sînt implicațĭ maĭ mulțĭ cămătarĭ din acel de carĭ s'a vorbit cu ocaziunea *afacereĭ cămătarilor.*

Schepsis.

Poliția primărieĭ capitaleĭ a confiscat ierĭ o mare cantitate de pîine de la franzelarul Gagel, pe care a găsit-o că avea lipsă cîte 200—250 grame la chilogram.

D. M. Șuțu, consilier al Curțeĭ de apel din Iașĭ, a fost numit profesor suplinitor la catedra de procedură penală de la facultatea de drept din acel oraș în locul D-luĭ Tanoviceanu, care a obținut un concediŭ de un an.

Sîmbătă după amiazĭ membriĭ Camereĭ de comerț din Iașĭ aŭ ținut ședință, în care s'aŭ ocupat cu maĭ multe chestiunĭ importante privitoare la mersul comerțuluĭ nostru.

La 6 August începe la Roman marele iarmaroc, care se ține în fie ce an în acel oraș.

Arestarea mediatoareĭ Pepi Rapaport

Parchetul de Ilfov a primit nu de mult niște grave denunțărĭ în contra uneĭ femeĭ, anume Pepi Rapaport, din strada sf. Constantin No. 14, prin carĭ se spunea că această femeĭe atrage de anĭ de zile în casa sa fete tinere de cîte 12 și 14 anĭ pe carĭ le exploatează în modul cel maĭ mizerabil.

De o cam dată, parchetul a cerat poliției de siguranță oare carĭ deslușirĭ asupra acesteĭ femeĭ, autorizînd-o în acelaș timp să cerceteze de aproape dacă în adevăr dînsa exercită această murdară meserie.

*

Raportul polițieĭ adresat parchetuluĭ zilele acestea, nefiind de loc favorabil numiteĭ femeĭ, D-nu prim-procuror Hamangiu a hotărît să facă în persoană o descindere la locuința eĭ.

In acest scop D. Hamangiu, însoțit de un domn judecător de instrucție, s'a dus în strada sf. Constantin No. 14.

Pepi Rapaport le-a ieșit înainte și a poftit cu multă politeță pe tineriĭ magistrațĭ în așa zisa „cameră de primire". Apoĭ cu un aer foarte serviabil, se adresă D-nuluĭ Hamangiu:

— Cu ce v'așĭ putea servi pe D-v.?

— Eĭ, ne maĭ întrebĭ... ce, nu știĭ... răspunse surizînd D. Hamangiu, Sîntem venițĭ din provincie și ne-a spus cine-va că D-ta aĭ pentru tinerĭ ceva bun... așa... fete drăguțe și tinerele...

— Da... da... și e încă ce fete... știĭ colea... dar... astea se plătesc bine.

— De acestea nu te îndoi un moment... veĭ fi bine plătită.

— Atuncĭ așteptațĭ puțin aci, ca să mă duc să aduc... Mă voĭ întoarce cît de curînd...

Și femeea își puse pălăria și era gata să plece... Cînd să iasă însă se opri un moment și zise luĭ Hamangiŭ:

— Dă-mĭ 5 leĭ de trăsură...

D. Hamangiu îĭ dete o piesă de 5 leĭ, iar femeea eșind opri îndată o trăsură și suindu-se în ea se făcu nevăzută.

*

Dar nu trecu vre-o jumătate de oră și ea se întoarse cu o fată de vre-o 13 anĭ, frumușică și abea dezvoltată.

Triumfătoare, Pepi Rapaport zise clienților săĭ:

— Așa marfă cam rar de găsit... N'are maĭ mult de 13 anĭ și e trufanda...

D. Hamangiu se apropie atuncĭ de fată, apoĭ se retrase cu ea într'o cameră de alăturĭ și mîngîind'o pe obraz o întrebă.

— De cîțĭ anĭ eștĭ, frumușico?

— De 13 anĭ...

— Și aĭ maĭ avut relațiunĭ sexuale...

— Da... dar nu de mult.. aci la țața

— Maĭ vin fete ca tine pe aci...

— Multe D-le. Țața cunoaște și mulțumește bine pe toțĭ Domniĭ.

— Dar tu cum de te-aĭ înrăutățit așa de tînără?

— Țața m'a luat și mĭ-a dat parale. Intîĭ mĭ-a fost răŭ... dar mĭ a spus să tac, căcĭ am să fac avere mare.

— Și la toate le face tot așa?

— Apoĭ, D-le, țața nu face afacerĭ de cît cu fete ca noĭ. Celor maĭ marĭ le dă drumul, căcĭ, zice ea, nu fac parale...

*

După acest dialog, D. Hamangiu eși numaĭ de cît din odae.

Pepi Rapaport îl întîmpină voioasă zicîndu-ĭ:

— Eĭ... așa că a fost ceva bun.,.

— Maĭ bun nicĭ nu se poate pentru un procuror, răspunse răstit inteligentul magistrat bătînd din picior femeeĭ care de frică se făcuse galbenă-vînătă.

— „Să nu facĭ un pas de aci. Eștĭ arestată.

Pepi Rapaport încercă să schimbe cîte-va cuvinte, dar îĭ fu imposibil... ea 'șĭ perdu cumpătul și începu să plîngă...

D. Hamangiu nu maĭ stătu un moment și plecînd dădu ordin agenților polițieneștĭ, carĭ pîndeaŭ afară în stradă, s'o aresteze.

*

Pepi Rapaport fu adusă la parchet și erĭ, după terminarea primelor cercetărĭ, a fost depusă la Văcăreștĭ.

Parchetul a descoperit lucrurĭ grave în sarcina eĭ. Și ce e maĭ trist e că aceasta avea și complicĭ.

Erĭ aŭ maĭ fost arestate două femeĭ și un Domn, amestecațĭ în această murdară meserie.

O mulțime de fete aŭ fost desvirginate în casa acesteĭ femeĭ, iar multe din ele îmbolnăvite chiar.

*

Instrucția nu este terminată.

Parchetul își urmează cercetările cu multă sîrguință.

Se crede că se va pune mîna pe o întreagă bandă de explotatorĭ de minore.

Pepi Rapaport va fi trimesă înaintea tribunaluluĭ. Ea e o femee de vr'o 50—55 de anĭ, de o statura măruntă și are o figură caracteristică și respingătoare.

E ovreică și umblă foarte murdar îmbrăcată.

Dud.

Noua secțiune de architectură creată pe lîngă școala artelor frumoase, va începe să funcționeze la 1 Septembrie.

Regulamentul și programul acesteĭ secțiunĭ aŭ fost redijate de către D. Haret.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureștĭ* 2/14 August 1897.

VIENA	
Napoleonul Fl.	9.52
Rubla	127 12
Credit. Austalt.	367.60
Cred. fonc. austr	465.
» ungar.	397.50
Drum fier austr.	350.90
Lombarde	84.20
Alpinea	[illegible]
Losurĭ turceștĭ	65.6[illegible]
Rentă perp. austr.	102 40
» arg.	10[illegible].40
» aur	128.80
» ungară	122.60
Francfurt	
Rentă Rom. 5% Fl.	101.9[illegible]
» » 4%	88.90
BERLIN	
Napoleonul	16.24
Rubla	216.[illegible]0
Disconto	207 25
Schimb. Londra	20.29
» Paris	80.90
» Amsterdam	168.5[illegible]
» Viena	—
» Belgia	80.65
» Italia	76.85
Rentă Rom 5% Fl	101.90
» 1890 4%	90 90
» 1891 4%	90.40
» 1896 4%	90.3
Imp. mun. Bucur.	101 25
PARIS	
Banca Otomană	595.50
Losurile Turceștĭ	117.50
Impr. Egyptian	—
» Helenic	—
Drum de fier austr.	747.
Alpinea	298.
Renta Fran. 3½	108.
» » 3%	105.07
Rentă Romînă 5%	101.25
» » %	—
» 1896 4%	—
Rentă Italiană	94.37
» Ungară	—

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă lei	[illegible]
5% » amor. 1881	102
5% » (Im. 1892)	101
5% » din 1893	101
5% » 1894 int.	96¼
4% » (Im. 32½ milioane)	88¾
4% » (Im. 50 milioane)	8[illegible]¾
4% » (Im. 274 milioane)	96¾
4% » (Im. 45 mil.) 1891	89¾
4% » (Im. 120 mil.) 1894	89¾
4% » (Im. 90 mil.) 1896	8[illegible]¾
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	101[illegible]
10 Oblig. Caseĭ Pensiunil. a 300 leĭ	—
Imprumuturĭ de orașe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1885 leĭ	97½
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1888	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	98[illegible]
Idem Idem 1895	96¼
Imprumuturĭ de Societățĭ	
5% Scr. fonc. rurale leĭ	92½
5% » » urb. Buc.	88½
5% » » » Iașĭ	85
Acțiunĭ	
Banca Naț. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
» » Națională	—
» » reas. Patria	—
» rom. con. inc. p.	—
» de Basalt artific.	—
» Letea	—

D-niĭ Pangrati, profesor universitar, și D. Mincu, architect, aŭ fost numițĭ profesorĭ la această secțiune.

Eleviĭ absolvențĭ aĭ școaleĭ de arte și meseriĭ din Capitală, carĭ aŭ terminat ceĭ doĭ anĭ de practică, vor depune examenul pentru obținerea certificatuluĭ de capacitate la Septembrie.

Serbările din Rusciuk

— Prin fir telegrafic —

— De la trimesul nostru special —

Rusciuk, 2 August, ora 4.25 m.

Consulatul austro-ungar d'aci a primit erĭ ordin telegrafic ca să nu ia parte la serbările deceniuluĭ, de oare-ce relațiunile diplomatice între Austro-Ungaria și Bulgaria aŭ fost întrerupte.

In urma acestuĭ ordin, consulul austro-ungar n'a luat parte la serbare și nicĭ n'a arborat drapelul,—aceasta ca semn că Austro-Ungaria se abține de la aceste serbărĭ.

*

Cum însă consulul austro ungar este decanul capuluĭ diplomatic din Rusciuc, și cum D-sa n'a voit să ia parte la serbare, consulul romîn d'aci l'a înlocuit, și a felicitat pe prințul Ferdinand în numele Romînieĭ și al marilor puterĭ europene.

*

După defilarea trupelor a avut loc un banchet pentru ofițeriĭ garnizoaneĭ. Prințul Ferdinand a luat parte la acest banchet și a toastat în sănătatea armateĭ bulgare.

Trimisul special al Turcieĭ a avut o lungă convorbire cu prințul Ferdinand. La această audiență a luat parte și agentul diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg, D. Stancioff, care a sosit erĭ aci.

*

Se crede că D. Stancioff este purtătorul unor instrucțiunĭ pe carĭ guvernul rus a ținut să le transmită prințuluĭ bulgar.

In oraș, de și domnește liniște, totuși se observă o oare-și care nesiguranță.

Corpul diplomatic așteaptă zilnic evenimente marĭ. In primul rînd se crede că guvernul își va da demisia și că prințul ●

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 106 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

VIII

Nu e noroc

Amenințările înjurăturile urmaŭ.

Fanfan și Claudinet se furișară și intrară în odaia lor.

Se culcaseră tremurînd.

Prin ușa întredeschisă auzeaŭ ce ziceaŭ ticăloșiĭ.

— Eĭ tacĭ, zise Zefirina, n'am nemerit'o cu asta n'avem ce face. Am eŭ alt-ceva în cap!

IX

Pe urme

Cu toată supravegherea, Fanfan dacă ar fi vrut, ar fi putut fugi de mult.

Dar boala luĭ Claudinet care intra în ultima perioada era așa de dureroasă în cît nu vrea să-l părăsească.

Il iubea mult.

Se gîndea cu întristare la Elena, la viața dulce ce ducea la ea.

Adesea ar fi vrut să o vadă.

Dar nicĭ nu'ĭ scrisese.

In primele zile credea să fugă și să se ducă la ea.

Maĭ tîrziŭ nu maĭ cutezase să'ĭ scrie.

Iĭ era rușine mare să spue că mințise, să spue ce era cine îĭ eraŭ părințiĭ.

Apoĭ se gîndea:

„Părințiĭ meĭ nu mă puteaŭ învăța la răŭ!"

Unde nu'l duseseră La Limace și Zefirina?

Iși aducea aminte noaptea de la Moisdon.

Auzea strigătele, țipetele asasinatuluĭ.

Dacă era La Limace tatăl luĭ, îl ducea oare acolo?

*

Ramon își urmărea cercetările.

Cum ajunse în Paris începu din noŭ a umbla pretutindenĭ.

Intr'o zi umbla pe la marginele orașuluĭ, în spre Vaugirard cînd auzi o exclamație ce scăpă din gura uneĭ femeĭ care văzuse un copil trăgînd o căruță cu mobile și pachete.

Greutatea era maĭ mare de cît puterile copiluluĭ.

Femeia zise:

— Ce oamenĭ! Cum încarcă pe bietul copil!

Apoĭ cu filozofie:

— La urma urmeĭ trebue să'șĭ cîștige și copiiĭ pîinea.

Ramon se întoarse.

Văzu un biet copil de vre'o 13 anĭ, slab, prăpădit abia răsuflînd.

Trăgea o căruță încărcată.

O mare milă îl coprinse.

Se gîndi:

— Copilul acesta e cam de vîrsta luĭ Fanfan.

Apoĭ urmă:

— Cine știe... Poate că'l cunoaște! Copiĭ de aceeașĭ vîrstă se întîlnesc adesea... fac cunoștință. Să'ĭ vorbesc.

Copilul se oprise să se odihnească.

Nu maĭ putea.

Femeia miloasă se depărtase.

Strada era pustie.

Inaintă spre el.

Copilul începuse a tuși cumplit.

— Ce aĭ, băete? îl întrebă.

— Nu e nimic, d-le, am un guturaĭ vechĭ... Nu știĭ d-ta unde e strada Alesia?

— Alesia?

— Da. Trebue să trec pe ea ca să merg unde mă duc.

— Unde te ducĭ?

— In dosul spitaluluĭ Sf. Ana.

— E departe...

— Nu știŭ.

— Și de unde viĭ?

— De la viaducul de la Auteuil.

— Cine te a trimis cu așa sarcină?

— Rudele mele.

— Rude?

— Da. Unchiul și tușa mea. Ne mutăm azĭ...

— De ce n'aŭ luat un om?

— N'aŭ parale.

Iar începu să tușească.

— Dar bine, e îngrozitor lucrul acesta.

— Nu muncesc greŭ în tot-d'auna dar azĭ fiind-că ne mutăm.

— Aĭ mamă?

— Nu.

— Eștĭ orfan?

— Da.

— Și cine te a crescut?

— Unchiul și mătușa mea.

— De ce nu te bagă în spital căcĭ eștĭ bolnav.

— Am fost.

— Și?

— Mĭ-aŭ dat drumu.

— Cum așa!

— Da boala mea nu se vindecă.

— Va să zică rudele tale nu fac nimic pentru tine.

— Ce să facă? Așa iaŭ eŭ cîte odată doctoriĭ.

„Am un prieten de seama mea care mi-a dat de multe orĭ, dar...

— Prieten?

— Da, un băiat crescut o dată cu mine, un văr.

„Ne cunoșteam de copiĭ micĭ și ne iubim. El mi-a cumpărat ades untură de pește cu ce a putut și el strînge...

Tușĭ iar.

Apoĭ urmă:

— Eŭ știŭ că o să mor, dar el plînge cînd zic așa și de aia beaŭ ca să nu îngrijesc pe Fanfan.

— Da. Fanfan!

— Așa îl cheamă?

— Da.

— Dar numele de familie al luĭ care e?

— Nu știŭ... Pe mine mă chiamă Claudinet, pe unchiŭ: La Limace, și pe tușa Zefirina.

Ramon se împletici.

Era să cadă.

La Limace!...

Maĭ auzise unde-va numele acesta.

Nu'l chema așa pe individul sinistru căruia îĭ dăduse copilul luĭ?

Anĭ trecuseră de atuncĭ.

Totușĭ își aducea aminte:

„La Limace!...

Da... El era!

Atuncĭ Ramon se simți de o dată și fericit și coprins de groază..

Dacă se înșela iar?

Apoĭ se încruntă.

Cugetă:

— Chiar de l-aș găsi el nu e copilul meŭ!

Se liniști.

Era rece acum.

Era vorba numaĭ să îndeplinească o datorie.

Vrea să repare o exagerare a uneĭ pedepse.

Plăti un om să ducă căruța luĭ Claudinet.

Apoĭ zise:

— Merg și eŭ cu tine ca să spun rudelor tale de ce aĭ întîrziat să nu te certe.

Claudinet se codea să primiască să'ĭ ducă altul căruța.

Vrea sa refuze.

Dar nu maĭ putea umbla.

Era zdrobit.

Ramon îl duse la un birt ce întîlni în cale.

Copilul mîncă.

Omul care ducea căruța se duse pînă în dosul ospiciuluĭ Sf. Ana unde trebuia să aștepte pînă ce îl vor ajunge Ramon cu Claudinet.

La masă Claudinet vorbi numaĭ de Fanfan.

Il lăuda mereŭ.

— Eŭ, zise el, cred că nu e dintre noĭ.

(Va urma)

va primi pentru a da satisfacţiune Austro-Ungariei.

*

Succesorul D-luĭ Stoiloff nu este încă desemnat; pare însă probabil că dr. Stancioff, representantul Bulgariei la Petersburg, să fie însărcinat cu formarea noului cabinet.

Bran.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare" n'are loc în numărul de azĭ.

Este vorba ca biserica Zlătari cu toate dependinţele eĭ, carĭ sînt proprietatea statuluĭ, să fie dărîmate Aceasta în vedere ca să se dea un aspect maĭ deosebit noilor clădirĭ ale palatuluĭ poştelor şi caseĭ de depunerĭ şi consemnaţiunĭ. Cu această ocazie se va lărgi şi strada Stravropoleos.

Linia telefonică între Bucureşti şi Galaţi a devenit cu totul impracticabilă. De zece orĭ pe zi comunicaţia este întreruptă şi de cîte orĭ te prezinţi la oficiu pentru ca să vorbeştĭ cu Galaţi ţi se răspunde că linia este deranjată.

Tot ast-fel şi cu linia telefonică Bucureşti-Sinaia.

Nu crede oare D. Chiru că ar trebui să ia măsurĭ pentru remediarea răuluĭ.

Lucrările pentru alimentarea cu apă potabilă a universităţeĭ, şcoalelor normale de institutorĭ şi institutoare şi liceuluĭ internat din Iaşĭ s'aŭ adjudecat asupra companieĭ din Liège cu un scăzămînt de 2 şi jum. la sută sub devizul de 220000 leĭ.

Transportarea prinţuluĭ Ferdinand la Cîmpina

Ducesa de Coburg şi prinţesa Maria aŭ fost ierĭ la Cîmpina pentru ca să viziteze vila Dumitru Ştirbey unde va fi instalat prinţul Ferdinand.

*

Cauza transportăreĭ prinţuluĭ Ferdinand la Cîmpina este clima schimbăcioasă din Sinaia. Temperatura scade şi se urcă prea brusc la Sinaia, aşa că medicii găsesc că prinţul se va putea maĭ uşor însănătoşi la Cîmpina unde clima este maĭ dulce şi maĭ puţin schimbăcioasă.

*

Se crede că prinţul Ferdinand va fi transportat la Cîmpina încă în cursul acesteĭ săptămînĭ.

V.

Duelul Orleans Turin

Paris 2 August — *Se zice că Duelul dintre prinţul d'Orleans şi contele de Turin trebuie să aibă loc azĭ dimineaţă. Condiţiunile întîlnireĭ pe teren fixate de procesul-verbal redigiat în această privinţă sînt foarte severe.*

ULTIMA ORĂ

Serbările din Rusciuk

—prin fir telegrafic—

(De la trimisul nostru special)

Rusciuk, 2 August, ora 9.40 m.

Pînă în momentul de faţă n'a survenit nicĭ un eveniment politic.

Oraşul e splendid iluminat.

Mulţimea, ca în tot-d'a-una la asemenea împrejurărĭ, umple stradele principale.

Autorităţile şi consulatele străine, afară de cel austriac, sînt iluminate.

*

In acest moment prinţul cu întreaga sa suită şi întreg ministerul pleacă să ia parte la banchetul pe care primăria i-l oferă la clubul militar.

De pe malul Dunăreĭ s'aŭ aprins deja focurĭ de artificiĭ.

*

Mîine seară principele Ferdinand va lua parte la banchetul ce i s'a oferit de către mitropolitul Grigorie.

Poliţia exercitează o strictă privighere asupra străinilor carĭ aŭ sosit aci cu această ocaziune.

Serbările vor ţine pînă Marţĭ.

Bran.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 3 August.

Grîŭ: 11450 hectolitri; libre 54—57; preţ 10.72½—12.70.

Porumb: 5.100 hectolitri; libre 62¼—64½ cincante; preţ: 6.70—9.95.

Orz: 1.000 hectolitri; libre 46; 6. — preţ. Fasole 2 vagoane; 14 preţ.

S'a vîndut grîŭ noŭ: 5.750 hectolitri.

Marmorosch Blanck & comp.

Pentru gospodine

Plăcintă de caise. — Preparaţĭ un coca dintr'un sfert de kilo de făină, 100 de grame de unt proaspăt, un oŭ întreg, două lingurĭ de zmîntînă şi o linguriţă de sare; o întindeţĭ apoĭ cu cilindrul. Tăieţĭ cîte-va caise bine coapte în două, garnisiţĭ cu ele coca şi puneţĭ şi cîte-va migdale. Presăraţĭ niţel zahar şi apoĭ puneţi-o la cuptor timp de zece minute. In acest timp bateţĭ vre-o 3—4 albuşurĭ de ouă, amestecaţi-le cu 125 grame de zahăr pisat în care aţĭ aruncat puţină vanilie răzăluită. Intindeţĭ această pastă peste coca coaptă în cuptor după ce s'a răcit puţin; puneţĭ din noŭ plăcinta în cuptorul maĭ răcit şi lăsaţi-a timp de o oră. Să servă rece.

MODE

Rochie pentru recepţiune

Rochia pentru recepţiune în satin zis *Liberty Parme*. Partea din faţă în muselină de mătase neagră plisată. Centură de satin alb reţinută cu o broşă de stras. Broderiĭ de aur „pal" şi cu pietre colorate. Intr'o parte dantele „aplicaţiune albă pe tul negru.

Mînecĭ de muselină în mătase neagră.

Laura.

Rubrica pentru toţĭ

Spectacole

Grădina Vila Regală. Duminică 3 August: Serbarea cîmpenească a asociaţiuneĭ generale a izraeliţilor pămînteni. Fel de fel de petrecerĭ. Tragerea la sorţĭ de obiecte frumoase. Carousel. Muzică etc. etc. Intrarea generală 50 banĭ. Tramwaĭ pînă la poarta grădineĭ.

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală. — Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu. — In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma. — Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Raşca. — Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Trupa se compune din artiştĭ de concert şi pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeştrilor modernĭ, cu costume, decoraţiunĭ şi alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu. — Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Băĭ

Stabilimentul de hidroterapie. — Str. Vesteĭ, sub direcţiunea d-ruluĭ Erdreich.

Băĭ medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluĭ Kneip; băĭ de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baia Centrală. — Strada Bis. Eneĭ, sub direcţiunea d-ruluĭ Zusman.

Băĭ de abur, de putină, băĭ medicale,

Baia regală. Paalatul Băilor Eforieĭ). Bulevardul Elisabeta. Haman, baie turco-romînă, (aier cald). Hidroterapie complect ă. Localul complect restaurat. Piscina deschisă în toate zilele.

Deplasărĭ

1 AUGUST

Hotel Continental: T. Gaillard, medic, New-York; Ignatz Veiss, comersant, Viena.

Hotel de France: Grindwald E., comersant, Vrena; Lobel Iosef, comers., Brăila; Mihail Eugen, comers., Ploeştĭ; Kok, comers., B.-Pesta; Else Brion, artist, B.-Pesta.

Hotel Universal: Stoianovicĭ, comers., Brăila; Nae Gheorghiu, comers., Alexandria; D-na Elena Rădulescu, comers., Găeştĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Niţescu, comersant, Iaşĭ; Vasile Băcanu, comers., Muscel; Nicu Stănciachescu, comers., R.-Sărat; G. Stănescu, comers., Cîmpina; Georgescu, inginer, Sinaia Ghiţă Manolescu, arendaş, Sinaia; Lascar Petrovicĭ, arendaş, Urzicenĭ; Tache Moroeanu, arend., Vîrtej; Dobre Florea, arendaş Ialomiţa.

Hotel Central: Maior Dumitrescu, militar, T.-Măgurele; S. Marcu, comers., R.-Vîlcea; D. Antonescu, comersant, Ploeştĭ; Ianopulus, comers., Constanţa; Zanescu, comers., Giurgiu; C. Gheorghiu, moşier, Odaia; D. Părşcoreanu, moşierĭ, Giurgiu; I. Matache, moşier, Bolintin.

Hotel Regal: Niculescu, prop., Tulcea; Ali Kadi, comersant, Constanţa; Paul Rozatza, Sinaia; Răceanu, comersant, Craiova.

Hotel Victoria: Hausnek, comers., Roma; I. Christescu, comers., Roşiorĭ; M. Vinduvar, comers., Craiova; Săbăleanu, comers., T.-Jiu; Iova, arendaş, Crevedia mare; Poenaru, profesor Ialomiţa.

Hotel Bulevard: I. Hagienof, prop., Constanţa; Stefan Irail, proprietar, Belgrad.

Hotel Dacia: Roman Andreescu, comers., Ploeştĭ; Petre Silivescu, comers., Focşanĭ; Constantin Fernisticof, comersant, Şiştov; Ştefan Mihăilescu, comers., Craiova; C. Manolescu, comers., C.-Lung; I. Teodor, comers., Galaţĭ.

Hotel Union: Reder Boiezer, comers., Piteştĭ; Sculper, inginer, Bustenacĭ; C. Mihl, redactor, Leipzig.

Hotel Metropol: E. Mărgăritella, inginer, Cermonia; Tch. Golerin, inginer, Bacăŭ; E. Bolintineanu, prop., Găeştĭ; A. Drinner, farmacist, Brăila; Căpitan Bacalbaşa, militar, R.-Vîlcea; Maior Radulescu, militar, Ploeştĭ.

Hotel Colaro: K. Pulopulo, arendaş, R.-Sărat.

Hotel Frascatti: Eduard Casmir, inginer, Braila; Princesa Agl. Ghica, propriet., Caiuţu; Cosson, medic, Paris; Leon Deprex, montier, Paris; Bertrand Sevarin, montier, Paris.

Hotel Bristol: Pignatelly, comersant, Rusciuk; Colonel Baldovin, militar, Bîrlad.

Bibliografiĭ

A apărut şi se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan**, (mişcarea idealistă şi reacţiunea contra ştiinţeĭ positive) de Ciceron Protopopescu advocat.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a opta

Astă-zĭ expiră termenul pentru bonul de premiĭ din seria a şaptea.

Punem decĭ cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a opta serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 8 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 1 August inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 9-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Cheta în biserică, de Knorr.

O dimineaţă de iarnă la ţară, de Ch. Curan.

Pescuitul de Crevete la Scheveningen, de B. I. Bloiners.

Pe malul rîuluĭ Marna, de Scalbert.

Noua mamă, de Weiser.

Jocul Endymion, de Iohn Harper.

Picnic, de L. Knaus.

Tîmplarul de la ţară, de Amberg.

In convalescenţă, de Carpentier.

Grădina de palmierĭ la Spa, de Nicolet.

Un sfîrşit de vară, de R. Collin.

Ghicitoarea, de F. Vinea.

Jocul spaniol „Fandango", de Albert Kindler.

Baia, de Adrien Moreau.

Fatma, N. Sichel.

Prăvălia bărbieruluĭ, de Benjamin Vautier.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 8-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Victor Tissot. Aventures de corps de garde. Scènes de la vie militaire en Prusse. In loc de leĭ 5 se dă cu leĭ 2

Paul Ginisty. Un petit ménage, un volum cu multe ilustraţiunĭ. In loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I. — *La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II. — *Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Félix Sangnier. En vacances, un volum cu multe ilustraţiunĭ, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2904
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 5 August inclusiv.

Exposiţia din Paris de la 1900

La 1 August a. cor. a început abonamentele pentru cel ce doresc să meargă la **Exposiţia din Paris.**

Primele cotisaţiunĭ fiind prea micĭ s'a luat dispoziţiunĭ de a se primi abonamente pe 3 lunĭ înainte, adică pentru cel ce vor dori să meargă cu clasa I depun pentru treĭ lunĭ 9 leĭ, ear pentru clasa II depun pentru treĭ lunĭ 6 leĭ.

După plata acesteĭ sume se liberează biletele de abonament.

Abonamentele se fac la agentul general D. Ştefan Bădescu, str. Primăvereĭ 48 şi la *sala noastră de depeşĭ.*

Biblioteca nouă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Atragem deosebită atenţiune cititorilor asupra acesteĭ bibliotecĭ ieftine, tipărite cu îngrijire, pe hîrtie bună, şi care nu costă de cît 25 banĭ volumul. Volumele apărute sunt:

Jules Mary. Amour d'enfant, amour d'homme, un volum de 126 paginĭ 25 banĭ.

X. de Maistre. La jeune Siberiene un volum pe 130 paginĭ. 25 banĭ.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor — graţie unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris — cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, preţul edītureĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recomencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Fernand Vaudèrem. Les deux rives leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. La Fédor pages de la vie leĭ 3.25.

Catulle Mendés. La première maitresse leĭ 3.25.

Marie Anne de Bovet. Partie du pied leĭ 3.25.

Georges Ohned. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Pentru provincii să se adaoge pentru porto.

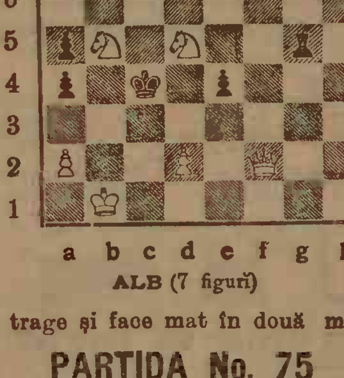
JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 113

DE D. S. D. SOFER P.-NEAMŢ

NEGRU (7 figurĭ)

ALB (7 figurĭ)

Alb trage şi face mat în două mutărĭ.

PARTIDA No. 75

Jucată prin corespondenţă pe la 1834-36

Paris	Londra	Paris	Londra
1 e2—e4	e7—e5	22 Cr c4—a2	C b8—c6
2 C g1—f3	C b8—c6	23 Cr b2—c3	T e7—f7
3 Cr f1—c4	Cr f8—c5	24 d4—d5	T f7×f3
4 c2—c3	d7—d6	25 d5×c6 2)	D d8—h4
5 d2—d4	e5×d4	26 c6×d7	R g8—h8
6 c3×d4	Cr c5—b6	27 Cr a2—e6 3)	D h4—g3
7 h2—h3	C g8—f6	28 Cr c3—a1	T a8—f8
8 C b1—c3	0—0	29 Cr e6—f5	Cr a7—b6 4)
9 0—0	T f8—e8 1)	30 D e2—d2	T f3—f4
10 a2—a3	h7 h6	31 T e1—c1	D g3—g5
11 T f1—e1	a7—a6	32 R g1—h2	T f4×f2
12 b2—b4	T e8—e7	33 D d2×g5	h6×g5
13 T a1—a2	Cr b6—a7	34 T e2×f2	Cr b6×f2
14 T a2—e2	C f6—h7	35 b4—b5	a6×b5
15 C c3—d5	T e7—e8	36 a4×b5	C c6—d8
16 C d5—f4	C h7—f8	37 T c1—c7	R h8—g8
17 D d1—b3	C f8—e6	38 Cr f5—g6	Cr f2—b6
18 C f4×e6	f7—e6	39 T c7—c8	C d8—e6
19 Cr c1—b2	C c6 b8	40 Cr g6—e8	C e6—d8
20 a3—a4	Cr c8—d7	41 Cr a1—b2	abandonă
21 D b3—c2	T e8—e7		

1) Prin 9 C f6—e4 ar sfărîma centrul luĭ Alb de care acesta se serveşte maĭ tîrziŭ cu multă iscusinţă.

2) 25 g2—f3 e maĭ slab, căcĭ Negru ar juca e6—d5 cu şanse de nulitate (remis).

3) Necesar spre a împiedica T f3—h3!

4) Dacă Negru joacă C c6—b4, Alb răspunde D c2—d2 şi căştigă.

Dezlegarea problemeĭ de şah No. 110

1 D h1—h8, R d5×e6; 2 C h8—g8 + mat

1 . . . . . , R d5—c6; 2 D h8—a8 + mat

Aŭ dezlegat problema de şah No. 110

D-niĭ I.-t. Gogu D. George, Candel Naftali, P. Patin, Bucureştĭ; Josua M. Sieges, I. Iticovicĭ, S. D. Soffer, Huşĭ; Gaina, P.-Neamţ; G. N. Daffu, Slatina; Eugeniu Porn, Ploeştĭ; 1 D h1—a1 nu e just. Negru joacă R d5—e6, 2 D a1—a2, d5—d5 şi nu e mat

No. 109 a maĭ fost dezlegat just de D. Josua M. Sieges, P.-Neamţ.

D. D. Artagnan. Aveţĭ dreptate, scuzaţĭ omisiunea.

Problemă aritmografică

de D. C. Theodorescu, Galaţĭ

8 6 7 6 5 9 3
7 1 8 1 4 4 3
2 2 6 5 6 1 3 1
1 1 8 1 7 1 1 7
3 9 1 6 3 1 2

Liniele verticale de cifre să se mute maĭ sus saŭ maĭ jos după trebuinţă, ast-fel ca fie-care coloană orizontală să dea suma 15.

Dezlegarea ghicitoareĭ din No. 2866

CAR

Aŭ dezlegat ghicitoarea din No. 2866

D-niĭ C. M. Calmuschi, Vasluĭ; Rodut din Teba, Gara Serbeştĭ; Machica Popel, G. Ernest, P. Patin, Hugo Rosenfeld, Candel Naftali, Bucureştĭ; I. Weiningher, Lambru I. Mihăilescu, S. Liberman, M. S. Zancovich, C. Theodorescu, Galaţĭ; d'Artagnan, T.-Ocna; Ovid Silezianu, Constanţa; Solomon A. Schohr, Rom Sol., M. Chabniav, Focşanĭ; Dimu Gutter, N. Iordachescu, Fălticenĭ; Marin A Petrarianu, Brăila; Al. M. Christescu, Tulcea; Iacob M. Rothman, S. Rabinovicĭ, P.-Neamţ; Oscar Giurgiuveanu, Ploeştĭ; Herman Ehrlich, Clubul dezlegător, Jean Georges Basile, Bîrlad; Const. Gh. Grigoriu, Botoşanĭ.

D-şoarele I. N. Gheţu, L. Aronescu, Roseti Volnaşĭ, C. P. Pană, Călăraşĭ; Ecaterina Băicoianu, T.-Severin; Rox. P. Gheorghiu, Huşĭ; Eugenia Popescu, com. Ceoroiŭ; Henriette Schor, Darabanĭ; Anna Brenner, Galaţĭ; Elena P. Rădulescu, Raşela Goldştein, Ţiţilia Herman, Bucureştĭ; Angela Gerota, Craiova.

Premiul a fost căştigat prin tragere la sorţĭ de Dşoara Raşela Goldştein, Bucureştĭ. Indată ce ne veţĭ trimite adresa exacta, veţĭ primi volumul intitulat: „Spre fericire".

Premiul din No. 2878 a fost cîştigat de D. Vasile A. Panaitescu, Braila. Indată ce ne veţĭ trimite adresa exactă veţĭ primi volumul intitulat: „Femeile din 1793".

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI"
No. 2904
Acest bon tăiat şi espediat împreună cu dezlegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorţĭ la o carte ca premiu.

Noutăţĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget,** intitulat **Voyageuses.** Abia aparut, acest volum a şi atins în Paris a zecea ediţie. Şi acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu preţul de leĭ 3.25.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 124 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. VI

Catusse Menegand şi C-ia.

Aflaĭ maĭ întîĭ cum fusese combinată hoţia de la D. Benoit şi de ce venise Catusse să denunţe pe unul din compliciĭ săĭ.

Ca tot-d'auna în asemenea aventurĭ, hoţiĭ începură a se vinde uniĭ pe alţiĭ.

Aflaĭ că un altul Marie zis şi Soarecele jucase un rol important în hoţia de la D. Benoit.

Şoarecile fabrica foarte bine, cheĭ falşe.

El făcuse cheia cu care deschiseseră apartamentul D-luĭ Benoit unde băgase pe maĭ mulţĭ compliciĭ cînd el se afla la Bursă.

Acolo Catusse care avea pretenţia a fi cap de bandă făcuse un plan.

„Casa de fier nefiind secretă, zisese el, ne ajunge cheia.

„Doĭ ceĭ maĭ dibacĭ dintre noĭ, vor intra seara în cabinet, apoĭ cînd va dormi D. Benoit îĭ vor fura cheile.

Planul le plăcuse tutulor.

Aşa eraŭ să facă.

Dar se întîmplase ceva.

Cu două zile înainte de ziua hotărîtă doĭ: Şoarecele şi un altul poreclit „Pune-mîna" intreseră singurĭ, spărseseră casa luaseră baniĭ şi plecaseră peste graniţă.

La D. de Cito, Catusse iar fusese înşelat de compliciĭ săĭ.

Sub numele falş de El Senor Hrienque Pinto bogat spaniol, luase cu chirie o odaie tocmaĭ deasupra apartamentuluĭ D-luĭ de Cito.

Dar într'o zi voi să se plimbe.

Tovarăşiĭ se folosiră de călătoria luĭ şi mutaseră lucrurile de valoare într'o singură seară.

Catusse de necaz venise să'ĭ denunţe.

Lucrul acesta nu'ĭ folosi cum nu folosi nicĭ luĭ S... care se luase după el şi bănuise ce venise să facă la Siguranţă.

El voise să ocolească denunţarea făcînd dînsul alta.

Mă ocupaĭ de Pune-mîna şi Şoarecile.

Pe acesta îl prinserăm întîĭ.

Aflasem că are un frate închis la Mazas.

Stiam că între hoţĭ sentimentul de familie se deştepta cînd e unul închis.

Am pus agenţĭ la pîndă în jurul închisoreĭ.

Ce prevăzusem se întîmplă.

Intr'o seară Barbaste vede pe Şoarecele venind cu un coş cu merinde pentru fratele săŭ.

Cînd se văzu arestat Soarecele vru să scoată un revolver din buzunar.

Nu putu.

Fu legat.

Il duseră la post.

Iĭ luaĭ interogatoriul.

Nu vroi să spuie nimic.

— Eŭ unul nu dăstăĭnuiesc nimica nu sînt ca vaca de Catusse pe care am să'l învăţ eŭ minte.

Ne puserăm să căutăm pe Pune mîna.

El era adevăratul şef al bandeĭ.

Maĭ era directorul uneĭ franc masonerii de hoţĭ escrocĭ şi falşificatorĭ numeroşĭ.

Aflaĭ că el care zicea că'l chiamă Menegant se dusese la Londra să ducă titlurile furate de la D. Benoit.

Trimiseĭ pe Houiller la Londra.

Fu destul de fericit.

Puse mîna pe el.

La Londra agentul care vorbea prea bine englezeşte, se puse în legătură cu nişte indivizĭ carĭ esercitaŭ acolo lucrativa aŭ meserie de „bancheriĭ aĭ hoţilor"

In Englitera legea nu pedepseşte pe cel care ascunde lucrul furat şi de aci s'a născut o industrie deosebită care se exercita fără frică de pedeapsă.

Industria această constă în oferi oamenilor jefuiţĭ titlurile ce li s'aŭ furat în schimbul uneĭ plăţĭ de 25 şi 40%.

Houillier aflā îndată după denunţarea unuia din aceştĭ bancherĭ că Menegant locuia la hoteluluĭ Half Noon unde trăia ca un senior mare.

Agentul se duse însoţit cu un agent englezesc.

Intrară în salonul oteluluĭ.

Menegant tocmaĭ sta întins pe o canapea.

Citea ziare franceze.

Se îndreptară îndată către hoţ şi spuseră cine sînt.

Menegant se uită la eĭ de sus pînă jos.

Le zise:

— D-lor nu înţeleg ce voiţĭ să ziceţĭ. Eŭ sînt olandez şi n'am fost nicĭ o dată în Franţa. Nu ştiŭ cum aş fi putut face hoţiĭ la Paris.

Nu se uitară la ce spunea el.

Il legară frumos.

Găsiră asupra luĭ la post unde îl duseră, în ghete şi în pălărie 10000 fr. în bilete de bancă.

La hotel se maĭ găsiră 10000 în titlurĭ de rentă franceză şi italiană de la D. Benoit.

Estrădarea luĭ abea o dobîndeaŭ.

Făcuse pe magistraţĭ să crează că e, cu adevărat olandez.

In cercetările ce se făcură îĭ aflarăm numele adevărat.

Se numea Queriaux.

Astfel ştiurăm că maĭ fusese condamnat de vre-o şase orĭ.

Mă duseĭ să'l iaŭ.

La întorcere aflaĭ de la el multe.

Maĭ bine de o săptămînă toată poliţia fu ocupată să aresteze membriĭ din banda Catusse.

Arestarăm pretutindenĭ.

Găsirăm la Londra la Marsilia, la Bruxelles...

Ar trebui un volum mare ca să descriĭ romanele personale ale tutulor acestor hoţĭ cosmo-poliţĭ din care făcea parte şi Curaisse omul de afacerĭ al bandeĭ Catusse.

Pe aceasta îl arestarăm la Marsilia.

Era un tînăr de vre'o 22 de anĭ.

Era de o inteligenţă rară.

Furase hîrtiile unuĭ senior mare rus, şi fu prins tocmaĭ cînd pleca spre Rusia.

Arestarăm şi femeĭ.

Ele fură maĭ tare.

Nu denunţară pe nimenĭ.

Cu una se întîmplă ceva dramatic.

O chiema Luiza R.

Pe cînd o duceaŭ agenţiĭ se pomeniră cu un tînăr ce le eşea înainte şi îĭ întrebă:

— Cu ce drept arestaţĭ pe femeia aceasta?

Agentul Garnier nu îĭ răspunse nimic.

Il apucă de braţ şi îĭ zise să'l urmeze.

El se îmblînzi.

Zise:

— Lasă că merg şi aşa nu mă maĭ ţine de braţ să mă vadă toată lumea.

Mergea liniştit.

De o dată sări la o parte. scoase un cuţit şi se repezi la Garnier.

Norocul luĭ că avea o mulţime de hîrtiĭ în buzunar.

Cuţitul atrase numaĭ hărtiile.

Atuncĭ tînărul scoase un revolver.

Nu'l nemeri.

Atuncĭ Garnier se repezi la el cu hotărîre şi cu ajutorul trecătorilor îl legă.

Şi acesta făcea parte din bandă.

CAP. VII

Papagalul luĭ Totor

Arestarăm timp de lunĭ.

In toate zilele găsiam ramificărĭ noĭ.

(Va urma)

CASA DE SCHIMB ȘI SCOPT

M. FINKELS

No. 8, în noul Palat Dacia-Romînia, str. Lipscanĭ în fața palatuluĭ Băncei-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ

Cursul pe ziua de 21 Iulie 1897

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . .	87	3/4	88	3/4
5%	„ Amortabilă . . .	100	-	101	—
6%	Obligaț. de Stat (Cov. R.)	101	50	102	50
5%	„ Municipale din 1883	96	—	96	50
5%	„ „ „ 1890	97		98	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	91	50	92	25
5%	„ „ Urbane	88	50	89	2
6%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iașĭ	84	50	85	50
	Acțiunĭ Banca Națională	1840	—	1850	—
	„ „ Agricolă	330	—	335	—
	Florinĭ valoare Austriacă	2	11	2	13
	Mărcĭ germane	1	23	1	2[illegible]
	Bancnote Franceze . .	100	—	101	
	„ Italiene . . .	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie .	2	65	2	75

Pougues St. Léger

APELE MINERALE DE POUGUES ST. LÉGER SUNT RECOMANDATE DE CĂTRE SOMITĂȚILE MEDICALE ÎN BÓLELE DE STOMAC, ALE CĂILOR URINARE ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ DISPEPSIE, CHOLERINĂ ȘI PENTRU CALITĂȚILE LITINATE ȘI LA RHEUMATISME

Efórte gazósă și plăcută la băut, amestecată sau nu, cu ori-ce băutură.

SINGURA APĂ PURGATIVĂ ÎNLĂTURÂND SURSELE UNGURESCĬ

CARABAÑA

CARE PRODUCE AFARĂ DE EFECTUL SIGUR ȘI NEJIGNITOR ȘI O ACȚIUNE CURATIVĂ ASUPRA ORGANELOR BOLNAVE.

UN PĂHĂREL FACE ACELAȘ EFECT CA O STICLĂ ÎNTREAGĂ DE APĂ DE BUDA.

SE GĂSESCE DE VÂNDARE LA TÓTE FARMACIILE ȘI DROGUERIILE DIN ȚARĂ.

OTTO HARNISCH

BUCUREȘTI 41, STRADA ACADEMIEI 41 || **GALAȚI** 49, STRADA PORTULUI 49

TOATE ARTICOLE TECHNICE

CAUCIUC | ASBEST

Furtunĭ pentru apă, vin, spirt, etc | Table, Coarde, Fire

CURELE de TRANSMISIUNE

Manometri, Robinete, Ventile, Sticle pentru nivel

POMPE PENTRU VIN

Pompe de incendiu

MUȘAMALE

MAYPOLE

SAPUN DE VOPSIT

CEA MAI NOUĂ INVENȚIUNE ENGLEZEASCĂ

MÂINILE DUPĂ VĂPSIT:

Cu Maypole — Cu Anilină

Cu acest săpun și cu puțină apă caldă orĭ-cine poate văpsi acasă în 15 minute cu cea maĭ mare ușurință: FIRE DE LINA, BUMBAC saŭ MĂTASE, orĭ-ce fel de haine saŭ stofe, perdele, broderiĭ, panglicĭ, ciorapĭ, cravate, batiste, mănușĭ de ață saŭ de mătase, cămășĭ, atlas, catifea, pluș, pene, pălăriĭ de stofă saŭ pae, etc. etc.

Haine se pot văpsi chiar fără a se descoase căptușeala.

La casurĭ de doliŭ *orĭ-ce fel de haine se pot văpsi negru în 15 minute.*

BUCATA 1 LEU (negru 1.25)

Cu o bucată se poate văpsi o blusă întreagă

THE MAYPOLE COMPANY L^DT^ LONDRA

Depositarul general pentru România, Bulgaria și Grecia:

A. S. LINDENBERG, *Bucurescĭ, Strada Vesteĭ 11*

Locurĭ de vînzare: *Bucureștĭ*, Luca P. Niculescu, calea Moșilor 14, P. I. Christescu, strada Colțeĭ 14 și Pînzarĭ, 7; M. Economu & Co. strada Șelarĭ, 4; Vasile S. Tudoran, strada Pînzarĭ, 14; Gustav Rietz, strada Carol, 54; H. S. Greif, strada Lipscanĭ, 67; Drogueria Brus, Bulevardul Elisabeta (Palatul Băilor Eforieĭ); Magasin General de Paris, Calea Victorieĭ, 42; Drogueria Ilie Zamfirescu, strada Academieĭ, 4; Drogueria Păcățeanu, Calea Victorieĭ 17 (sub Hotel de France); I. Martinescu, Calea Victorieĭ, 146; „La Ghemu Roșu", strada Lipscanĭ, 4; „La Lanț", strada Lipscanĭ, 5; Petre Ganciu „La Bucur". Calea Moșilor, 2.

Craiova: Bazarul Librărieĭ Centrale Gherman F. Lazar, colț strada Lipscanĭ; *Iașĭ:* Singuriĭ depositarĭ, Frațiĭ I. L. & B. Rosenstein; *Ploescĭ:* Dep. gen. pentru județul Prahova: Frațiĭ S. & T. Christescu; *Buzăŭ:* Nicolae Oprescu,

987—47

WATSON & YOUELL

Mașine Agricole și Industriale

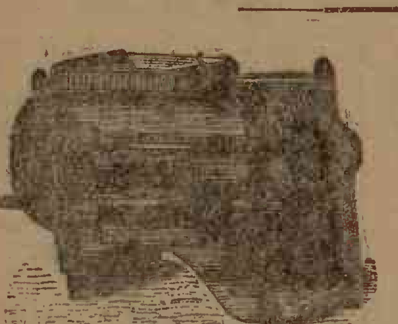
Bucurescĭ.—14, Strada Academieĭ, (fost Rasca)

Galațĭ, Strada Portuluĭ — Brăila, Strada Regală.

VÊNTURATOARE No. 5 și 6

„NON PLUS ULTRA"

cu saŭ fără aparat de mălură pe patru rotile, manivelă, coș mărit și 12 site

APARATE ELEVATOARE DE UMPLUT SACI

TRIORĬ ÎN DIFERITE MARIMĬ

SDROBITOARE DE STRUGURI

TEASCURI de VIN

MUȘAMALE

Tocătóre, Urluitóre, Grape flexibile, etc. etc.

Cataloage ilustrate gratis și franco

Schneider & Grünenfelder

BUCURESCI

BIUROU: Str. Lipscanĭ 74 || DEPOU: Calea Rahoveĭ 5

Depositarĭ generalĭ aĭ fabricelor:

HEINRICH LANZ (MANNHEIM)

ADRIANCE PLATT & C^nie^ (AMERICA)

Cele maĭ bune mașine și Unelte agricole precum:

LOCOMOBILE CU APARAT DE ARS PAE — TREERATOARE dpoicare grîul ese treerat de Srdeĭ orĭ șipaele scuturate uă eorĭ.

LOCOMOBILE *semi stabile, Secerătóre simple, Cositóre de de fin, Greble de fin Semănătóre în rîndurĭ, și simple.*

necerătóre legătoare „ADRIANCE", *Vinturătoare Batoze de porumb, Triorĭ, Mașine de huruit.*

Mașine de scărmănat lînă, Curele de transmisiune, Curele «*Balata* patent, *Dick, Sfoară de Manila* pentru legatul snopilor, *Pietre de moară, etc.*

CAPSULELE

SALOL SANTAL

BRUS

Autorizate de onor. Consiliu Sanitar superior din Bucureștĭ

Salol Santal Brus este unicul remediŭ sigur contra *scursorilor veneriene.*

Salol Santal Brus vindecă în scurt timp *sculamentele* cele maĭ rebele.

Salol Santal Brus nu derangează stomacul ca alte remediĭ similare.

Salol Santal Brus este maĭ folositor de cît orĭ-care *antiblenorhagic* existent.

Salol Santal Brus se găsește spre vînzare la toate farmaciile din țară.

DEPOU: Farmacia Brus, *Calea Victorieĭ 46*

EN GROS Drogueria Brus, *Pal. Băilor Eforieĭ*

Bucurescĭ 1449

Prețul uneĭ cutiĭ 3.50 — **Prețul uneĭ cutiĭ 3.50**

Friedrich Wannieck & Comp.

BRUNN

FABRICA DE MAȘINI ȘI TURNĂTORIE DE FER FURNISEATĂ CA SPECIALITATE:

MASINI PENTRU

CARAMIDARII

SISTEM TH. GROKE

VALȚURI

SIMPLE, DUBLE și TRIPLE

APARATE de TĂIAT

PRESE

DE MÂNĂ ȘI CU ABURI PENTRU CĂRĂMIZI, etc. etc.

IULIUS HOLZNER

LUGOS

Instalează:

FABRICĬ de

CARAMIZI

CUPTOARE CIRCULARE

DUPE SISTEME PROPRIE PATENTATE PENTRU PRODUCȚIUNEA IN MASĂ DE

CĂRĂMIZI și OLANE

ECONOMIE de COMBUSTIBIL și RANDAMENT CÎT SE POATE de MARE

REPRESENTANT PENTRU ROMANIA

VICTOR LUPESCU

Inginer

BULEVARDUL CAROL I, No. 14 bis, (lîngă Ministerul Domeniilor)

CHAMPAGNE DOYEN & CIE REIMS

Representant pentru toată Romînia: A. FELDMAN, București. 1931—26

REMEDIU NECESAR SI SIGUR PENTRU

Boale de stomac și consecințele lor

Conservarea sănătățeĭ se bazează în principiu pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ este

A se observa marca alăturată înregistrată.

BALSAMUL de VIAȚA al Doct. ROSA

(preparat de B. FRAGNER din PRAGA)

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu anticipiĭ active excelente asupra stomaculuĭ este aprobat ca neîntrecut la toate maladiile care resultă din indigestiune adică la LIPSA DE APETIT, RAGAIALA cu ACRIME, FLUCCUOSITAȚI, VARSATURI, DURERI și CARTEI DE STOMAC, la încărcarea stomaculuĭ, hoemorhoizĭ, la hipocondrie etc., și a devenit în urmă miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

STICLA MICĂ LEI 1.50 BANI

Alifia Universală de Praga

Intrebuințată cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, răuilor, și umflăturilor adică la înpietrirea mamelelor (țîțelor) la înțărcarea copiilor prin oprirea laptelui, la umflăturile reumatice, scrînteli, la mâinĭ crăpate etc.

A se observa marca alăturată înregistrată.

Aceste preparate se găsesc în toate farmaciile.

DEPOUL GENERAL LA

VICTOR THÜRINGER, farm. Bucureștĭ

1021—140

VESTITA GHICITOARE ȘI FILOSOAFA

IULIA POLONEZA

Unica în felul eĭ peste tot pământul românesc, care posedă ceva din înțelepciunea luĭ Solomon. Cine nu crede să vie să vază că locuește în strada Mănăstiruluĭ No. 41. 1314

SOCIETATE ROMANA

de

ASIGURĂRI GENERALE BRĂILA

Capital Social leĭ 3.000.000 deplin vărsațĭ

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte

D. DIM. A. STURDZA

Vice președinte, D-niĭ Alexandru Marghiloman, Nicolae V. Perlea

Membri Consilieri

Tache Anastasiu, Deputat mare proprietar Tecucĭ

G. Assan, Președintele camereĭ de Comerciu Bucureștiu

Comandorul Marco Besso, directorul societățeĭ Assigurăreĭ generalĭ, membru al Institutuluĭ d'actuarĭ din Londra etc.

Mauriciu Blank, Șeful caseĭ de bancă Marmorosch Blank, Bucureștĭ.

F. Carnevali, mare comerciant armator. Brăila.

Constantin G. Cocias, Deputat, avocat Brăila

Adolf Erfling consul German Brăila

Ermano Gentilli, directorul General a primeĭ Societățĭ Austriace de Asigurărĭ generale contra accidentelor etc.

Charles Girtanner, dirigintele ramureĭ de transport la societ. Assicurasioni Generali

Vittorio B. Mendl, șeful caselor L. Mendl și Fratelli B. Mendl, mare comerciant armator Brăila.

Edmondo Richetti, Secretarul general al societ. Assicurasioni generali Triest.

Colonel F. Rosnovan, mare proprietar. Rosnov.

Zamfir Zamfirescu mare proprietar Brăila.

Paul Rottenberg & Co. șeful caseĭ de Bancă Rottenberg & Co. Brăila.

Director. Hugo Ascolĭ — Sub Director D. Gerscovici

„GENERALA" din Brăila

assigură în condițiunĭ liberale și avantagioase în contra daunelor de:

Incendiu, Grindina, Transport

pe apa (Fluvial și maritim) și pe uscat

Asemenenea dă cea maĭ mare desvoltare operațiunelor în ramura viețeĭ după combinațiunele cele maĭ noĭ și maĭ convenabile *Direcțiunea.*

NB. Pentru orĭ-ce informațiunĭ a se adresa la sediul Societățeĭ în Brăila și la toate sucursalele din țară. 1574

LANCE PARFUMES

Société chimique des usines du Rohne

PARFUMUL TEATRELOR

VAPORISATORUL NU MAI ESTE NECESAR

Lance-Parfum. Cel maĭ fin produs francez. Nu pătează și nu lasă semne pe mătase albă, dantele, mănușĭ, etc.

CEL MAI BUN și SIGUR REMEDIU contra MIGRENELOR

Produs al Societățeĭ Chimice a Usinelor din Rohn, Lyon

Representant general și depositar **Moritz Pollak** *Bucureștĭ, calea Văcăreștĭ, 5*

Se găsește de vînzare la: *Frațiĭ Albahary, Ch. Lazarovicĭ, M. E. Frenkel, Solomon Hechter Fiĭ, La orașul Congo, Bucureștĭ; D. Mihăileanu, Constanța; Gherman Lazar, Craiova; Pharmacia Petzalir, Brăila* și la toate droguerile.

En detail la: Magasinul *Sigmund Prager, Universul* și tóate *Parfumeriile.*

Galațĭ: *M. Wortmann.*

607—200

COGNAC IOSEPH ENGRAND

ANGOULÊME S/COGNAC

Singurul succesor al caseĭ **I. E. Dulary**

Fondată în 1812

Posedînd viile sale propriĭ în Breuil, unde distilează propriele sale recolte, este în stare a oferi onor. public cele maĭ fine și renumite COGNACURI

Casă cu mare reputațiune Europeană

IN BUTOAIE

Cognac ordinar,	48°	hect.	fr.	100
„ fin,	48°	„	„	150
„ vechiŭ,	47°	„	„	200
„ „ superior,	45°	„	„	300
„ fin champagne,	45°	„	„	350
„ „ „ vechiŭ	45°	„	„	500
„ „ „ fórte v.	45°	„	„	750
„ „ „ din 1858	44°	„	„	1000
„ „ „ din 1840	43°	„	„	1500

IN LĂZI

cîte 12 sticle de 75 centilitro

Cognac <>	fr.	20
„ 1 stea,	„	24
„ 2 stele,	„	36
„ fin champagne 3 stele	„	48
„ „ vechiŭ O. P.	„	60
„ „ fórte vechiŭ V. S. O.	„	72
„ „ extra calitate V. S. O. P.	„	120

6 francĭ în plus, pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de sticle

CHAMPAGNE DE LAUGERIE & C^OMP.^

SAUMUR și REIMS

Proprietate exclusivă a caseĭ IOSEPH ENGRAND în Angoulême

In lăzĭ a 12 sticle marĭ

1. Carte Blanche . . . . frs. 18	4. Cuvée speciale . . . . frs. 30
2. Carte d'Or . . . . „ 21	5. Cuvée de reserve . . . . . . „ 36
3. Prima calitate . . . . „ 24	6. Grand vin extra . . . . . . „ 48

Pentru ultimele 4 calitățĭ, de la No. 3—6, 4 francĭ în plus pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de buteliĭ.

SINGURIĬ REPRESENTANȚĬ pentru TOATĂ ROMÎNIA

AMORUSO & MOSES

BUCURESCI. — Strada Stravopoleas, 4. — BUCURESCI

1631—15

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Băncei Naționale — Proprietar CONST. MILLE